

Utopia

STUDENTAVISA I TROMSØ

• NR. 15 • 1. DESEMBER 2004 • UKE 49 • 29. ÅRGANG

Vil inn i SiTø

Etter mønster fra Oslo, der BI Nydalen nylig ble medlem av Studentsamskipnaden, har handelshøyskolens Tromsø-filial søkt om medlemskap i SiTø. BI-student Terje Høvik er positiv til det. – Vi er jo studenter vi også, og det burde være likt for alle, sier han.

s. 6

BEKJEMPER UVITENHET

Medisinstudentenes Humanitæraksjon 2005 sparkes i gang allerede 1. desember, og styret i MedHum-Tromsø stiller godt forberedt til å forebygge både AIDS og uvitenhet.

s. 7

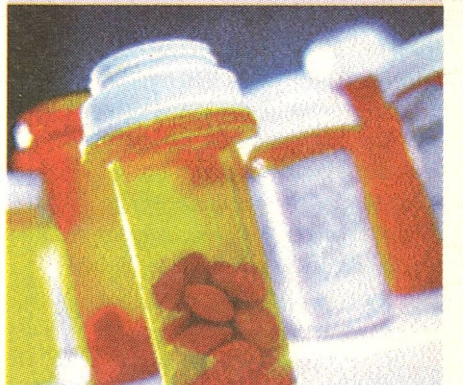
SOSIALISTER OM INDIVIDUALISME

Et spøkelse går gjennom verden, individualismens spøkelse. Magnus Marsdal og Bendik Wold mener det har gått seg vill i høyre løype, og argumenterer i Tredje venstre for retningskifte.

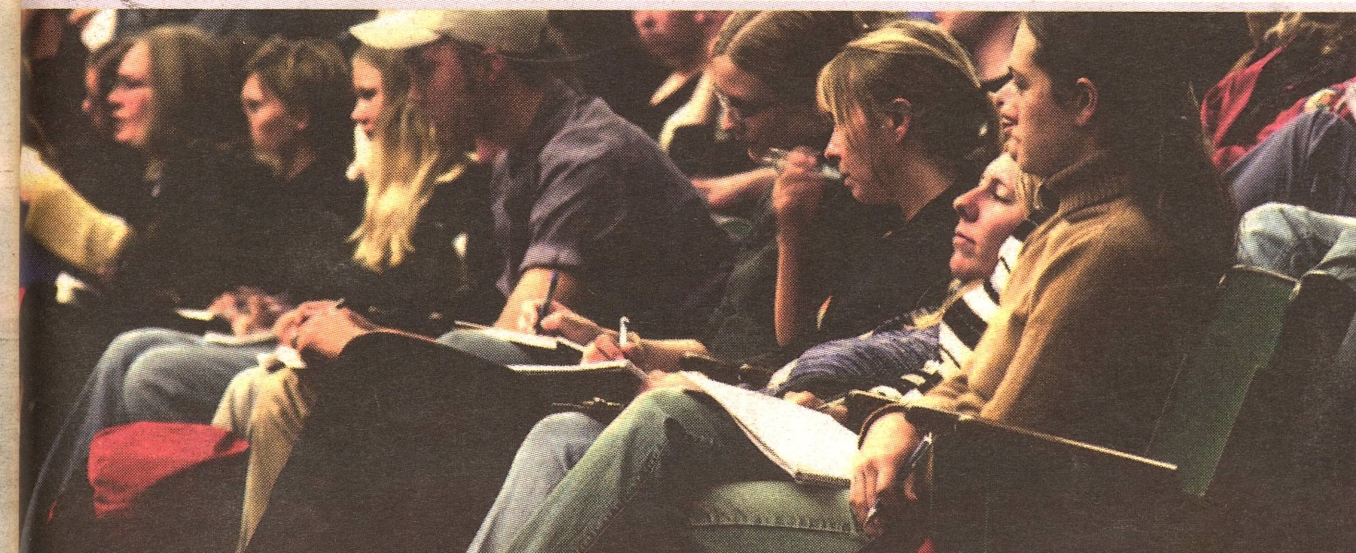
s. 9

PENGESEKKEN LUKKES

31. desember er siste frist for å søke om støtte fra Samskipnadens helsefond. Reglene for hva du kan få støtte til, finner du her.

s. 12

5

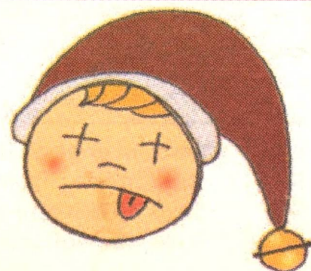
Studentene DROPPER undervisningen

Ansatte ved Institutt for historie fortviler. I høst har mange studenter skulket både undervisnings- og veiledningstimene, og på flere kurs møter bare halvparten av studentene. Nå vurderes det å innføre obligatorisk undervisning.

– Blant annet vil flere av de ansatte stille krav om oppmøte på undervisning for i det hele og store få skrive oppgaver, forteller administrativ leder ved Institutt for historie, Steinar Aas. Han ser på det høye fraværet som et alvorlig problem.

s. 4 og 5

O jul med din glede,
O jul med din gru... s. 6, 8 og 9 UT

LEDER

Maja Sojtaric

ANSVARLIG REDAKTØR
redaktor@utropia.no

Vitebegjær

Vitebegjær er et fabelaktig ord. Det er ikke mange ord i det norske språket som kan smykke seg med like stor saftighet som dette. Vitelyst og kunnskapstørst kommer nærmest. For en gangs skyld blir ord som er negativt ladet i vårt mildt sagt hemma samfunn forbundet med noe positivt. Det er tillatt å grafse i viten, det er lov å drikke seg full på kunnskap. Så hvorfor gjør vi ikke det? Frykten for ny viten er frykten for å ikke strekke til. Er denne utilstrekkeligheten en kollektiv tilstand? Denne filosofiske refleksjonen er provosert av et innslag på idiotboksen om forskningen på menneskelige stamceller. Denne forskningen er like omstridt som rett til selvbestemt abort, og da særlig i USA. Til tross for dette settes det stor lit til disse cellene i behandlingen av utrolig mange sykdommer som invaliderer store mengder av Jordas befolkning. På Stanford er denne forskningen fremadstormende, og svensker, dansker og finner er viktige bidragsyttere til forståelsen av denne teknologien. Overraskelsen er stor hos denne gjengen forskere over at det ikke bidras noe fra de norske institusjonene, ikke bare når det gjelder denne forskningen, men mye annet også. Det forskes vel på mye fornuftig i Norge også, men det er nysgjerrighet som tradisjon som er viktig å ta opp. Ikke all kunnskap er bra kunnskap, men for å være i stand til å bedømme dette må man aktivt oppsøke, omdefinere og skape kunnskap. Hvordan kan vi som samfunn oppfordre våre borgere til å oppsøke kunnskap for kunnskapens skyld? Dette er et kvalitets spørsmål, i motsetning til hvor mange underavdelinger vi kan skape på våre universiteter, eller hvor mye administrasjon en professor skal bedrive. Det er ukomfortabelt å være nysgjerrig, å stille spørsmål, å begjære viten. Det er komfortabelt med faste stillinger på slitne fakultet og forutsigbare foredrag. Kanskje det er på tide at vi i Norge rister spindelvevet av oss og blir dynamiske, uredde akademikere. Kanskje det er på tide med litt begjær og lidenskap. For nysgjerrighetens skyld.

Dette har vært et begivenhetsrikt år for Utopia og jeg vil takke våre medarbeidere for å ha gjort oss til en god avis for Tromsø studenter. Jeg slutter av mitt verv med de mest optimistiske forventninger til engasjementet og pågangsmotet i vårt studentmiljø. God jul og Godt Nytt År.

DEBATT

University of Nordkapp?

AGNIEZSKA BRZYCKA

In January 2005 students will have not 4 but 5 universities to choose from, respectively to the fact that The College of Stavanger has been admitted to change its status to "university". Will it begin the new trend and universities in Norway will start to pop out of every college? What consequences of this happening can we expect?

Muscles of Infrastructure

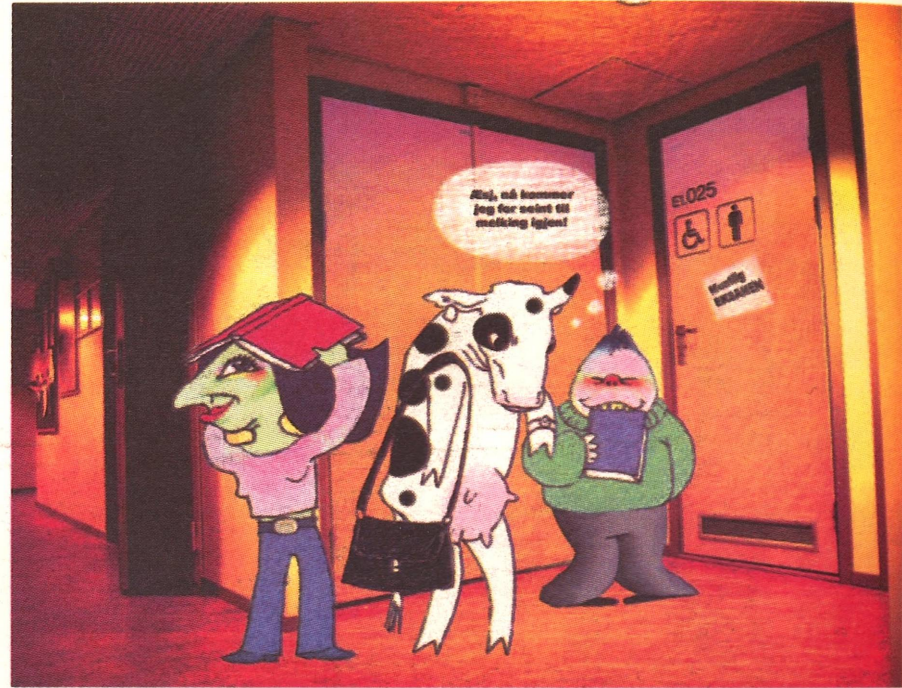
This philosophy of facilitating access to education is a point in the agenda of any government and is considered as one of the basic responsibilities toward their people. Developing well-skilled generations has a decisive impact on future prospering of a country, no matter economy, politics or culture; educated crews are priceless in all of the tissues of states body.

Considering the case of Stavanger's new university from this angle, it seems clear that the intentions are absolutely praiseworthy.

Other positive aspects of this happening are quite obvious and list of benefits seems to have no ending: Promotion of the city, its prestige and importance.

But what about moral dimension? A few weeks ago news on one of national channels presented a short documentary about Norwegians calling their employers and taking days off, because they didn't feel like working that day. Is it an alarming signal for authorities that their society is getting spoiled? Is it a sign to change aim of overprotective policy?

Just because establishing new university is insanely profitable and possible from technical and legislative point of view, I don't think it makes the decision right. Lets look closer at some important points, constantly disregarded by this socialistic "hurry" attitude.

Illustrasjon INGILD BLULHAUG

Who approaches whom?

People and challenges are tightly bonded with each other, no matter what part of the world you're thinking of. In almost all the cases the pattern is logically the same: One struggles and puts effort to achieve something, no matter if it is a PhD title, hunting, or receiving a driver's license. In Norway, certain set of circumstances - dominance of socialistic thoughts and ideas - turned this direction with 180 creating paradoxical and absurd situation were challenges and opportunities are the ones to compete for citizens.

Although it's present on many levels, the one of education is particularly dangerous. With student loan available for everyone who wants to study, dense net of air-communication, and embarrassingly low requirements toward student, another university is the last thing Norway needs.

Instead of stimulating spirit of competition and teaching the students that their privileged position should be earned, and not taken for granted, Norwegian authorities do just the opposite. They create another University for their students.

Past teaches the future?

After flood of communistic and socialistic thought, their great defeat, and unimaginable losses they caused, one would think it couldn't happen again - social care would stay within sharp limits, being more of a safety-net than life-style pillar. Capitalistic free market would be recognized as best motor for a state's infrastructure. Finally citizens would be creators of their own fate, identifying themselves with both: their failures and successes. Being better adjusted to changing circumstances and more capable of handling unexpected problems. It seems those predictions are not necessarily correct; their essence is still dubious.

Laziness as a good reason for not working - just one example of how demoralizing overprotective system can be. But no worries, Norway has an idea how to solve a problem - create another university. In the eyes of the authorities this is the way to raise well-skilled generation - the future of society.

Utopia
for 10 og 25 år siden

10 år siden

Studentene i hele Barentsregionen er nå samlet i en felles studentunion. Unionens oppgave er å bedre utvekslingen mellom landene, utveksle erfaringer om studentinnflytelse og samarbeide om felles problemer. Et slikt samarbeidsprosjekt vil danne en studentunion på nærmere 60.000 studenter. - Studentdemokratiet hos oss må bygges opp helt fra starten av. Vi har ingen tradisjoner om at studenter skal delta, sier en av representantene fra Arkhangelsk som ser fram til samarbeidet.

Hentet fra saken - Studentunion i nord

25 år siden

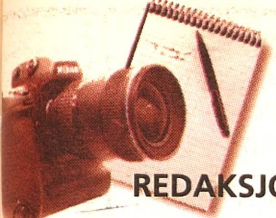
Levevilkåra til de utdanningssøkende har blitt stadig verre de siste årene. Tidligere er rentenivået på lånet blitt hevet og tilbakebetalingstiden redusert. I fjor ble kostnadsnormen ikke økt. Neste års statsbudsjett er nå lagt fram, og det er dyster lesning. De utdanningssøkende går magrere tider i møte. Jens Christian Semby i NSUs delegatgruppe mener dette kan få uheldige følger for rekruttering av studenter til høyere utdanning i tids framover.

Hentet fra saken - Husleiekasjoner mot statsbudsjettet

Utopia er et organ for studentene i Tromsø. Avisen utgis med støtte over semesteravgifta.

Adresse:
Universitetet i Tromsø
Hovedgården
9037 Tromsø

Trykk:
Troms avistrykk
ISSN: 0806-9611

REDAKSJONEN

Ingvild Buhaug
Pernille Dehli
Christian Grevstad
Glenn Fagervik
Mikkel Berg
Erik Kaspertu
Linn Iril Hjelseth

Calle Manøver
Agnieszka Brzycka
Linda Wiechetek
Lisa Merethe Halvorsen
Clemet Askeheim
Eiliv Frich Flydal
Lene Heitmann Rasch

Therese-Merete Lindseth
Siw Hildebrand
Irene Dalene
Ragnhild Hageberg
Victoria Gonzales
Askild Gjerstad
Jan Erik Kristiansen

Frithjof Eide Fjeldstad
Anja Kristine Salo
Niels-Petter Johansen
Maja Graff

KOMMENTAR

Fotomanipulasjon INGVILD BUHAUG

Crossing borders

SHMAEL CHIBIKOM

Initially, I was disturbed because I had forgotten to take my passport with me. Inge said I mustn't worry if I had it with me since my name was computerized. Among the many inconveniences of my experiences in Africa are those of crossing frontiers even when your papers are correct. I did not want to risk a note against my name on the immigration computers. The entrancing voice of Mari Boine filled us as Inge waved to the police and we went past. He was taking us to visit a Finnish reindeer-herding friend. The landscape was wide and the white and sparkling grainy snow endless. Never have I seen the skies so open, blue and flaked, arcing over an undulating tree-bare earth. The air itself was fresh, almost crisp, and the frozen lakes had merged with the valleys and mountains in a single sweep. My colleague was also moved by the experience of the 'winter-spring' so that we frequently passed the camera to each other to record the landscape. The trip awakened in Inge intimate memories of childhood, which came over the rev of

the engine and Boine's voice. These reminisces informed us of his deep attachment to the arctic north.

The Sámi had known no boundaries before. Reindeer herders would cross the frontiers after pastures; families and relations would visit one another on both sides and without question... Border lines had come leaving much to be desired as they trapped people with close bonds behind different countries, a situation not untypical to my continent.

The reindeer keeper was not at his lavvo so we toured the seasonal camping grounds. Snowmobiles were immobilized about the yard. Wooden racks stood against the sky, some sporting a few reindeer skulls, others where fresh skins were hung to dry. A few animal parts on the snow kept a bevy of healthy flies busy.

We walked to another herder's lavvo as a yoik from the wagon's speakers pierced the air, leaving it with a nostalgic strain. We found a lone dog chained near the door – the only living presence in a beautiful yet desolate landscape. Every object looked solitary and stark against a white and blue canvas, provoking images from Salvador Dali in my mind. I took the camera from Trude to appropriate

symbol and icon from the empty cross stakes and racks in the yard and the colorful deerskins that stuck on the walls.

The owner soon came, throttling down in a snowmobile. He was dressed in camping gear, a pair of thick-glasses, and looked tipsy. He took us indoors.

He had lost his son to the cities years ago. Now that he was beset by blindness, he lived in fear of losing his reindeer. The future was dim. In a lighter mood, he talked of his solitude and desire for a woman. He had heard that they were many free women in the south of Sweden. It was time he went there and paid for one. We reminded him that he needed a wife and not a one-time 'whore'. "They are all same", he said. "You always have to pay. Even for a wife, the gifts you make". We could not hesitate laughing. Inge who was married with four kids was however caught uneasy.

The herder served us coffee and uncorked yet again another beer for himself. Being allergic to caffeine, I felt so welcome that I accepted the offer and expressed this to him. In turn he expressed something personal – he had never seen a dark person before, to talk of shaking hands and chatting with one up close.

It must have been a weird and exciting experience for him all at once, I thought. I remembered a vacation I had spent in a village on the French border with Switzerland when younger, and how I had almost felt like the 'anthropophagii' in Othello's musings to Desdemona.

As we drove back to Mandalen, I observed the landscape this time with the image of the lively old man in my mind... what would happen to his reindeer if he went totally blind? How would he put up in a 'bleak and desolate' landscape that saw people come and depart again?

I was so overwhelmed that my experience shadowed whatever came after. As for how much of one's field experience goes into an ethnographic film - you visit the editing room to see the tense conflict between filmmakers and editors. While the first tend to be passionate about footage to which they have an emotional attachment, production has other worries to think about. In the end, our Mandalen experiences were far richer than we could recount in film. Maybe that is the case with all stories. With technology and time-space constraints, you can only recount partial versions.

NEWS IN BRIEF

AT THE DEPARTMENT of education at HiTø, thieves have escaped with equipment worth of 150.000 NOK, in two thefts from the same room within 14 days. The first theft included three video projectors, one laptop PC and a video camera, all brand new. In the sequel the thieves got away with another video projector, a PC and a DVD/VHS player. – We have changed the locks and installed an additional security blocking after these incidents. We are vulnerable to exploitation because of our openness, says IT-manager Kai Mathisen.

THE HUMANITARIAN aid project of the medical students, MedHum 2005, will have its kick off on the 1st of December, and the focus of the fund-raising campaign is a HIV/AIDS preventive project taking place in four African countries, namely Sierra Leone, Liberia, Sudan and Somalia. None of these countries are by now severely affected by the disease, but they lie in the danger zone. – We have been at the location and witnessed the courses held by dr. Jill Lewis. The feedback from the participants was very good, says leader of MedHum Tromsø, Liv Nesse Hande.

THE NORWEGIAN school of business and management (BI) has sent applied for membership in the Student Association of Tromsø, and are currently in negotiations with both UiTø and HiTø, according to the information executive at SiTø, Geir Jarle Voldmo. – We are students as well, and the rights of students should be equal. As it is now, we have to provide accommodation for ourselves, which can be difficult when you come from out of town, claims BI student Terje Høvik.

CAFÈ BODEGA has left the infamous, dark cellar of the administration building and moved to another location. The new place has a good atmosphere, and the smell of waffles is still the same. President of the Students Society, Kjetil Karstad doesn't miss the old Bodega. – Are you crazy?! I hope that the new Bodega will attract even more visitors from now on, he tells Utopia.

Nyhetsredaktør

Dima Emelianov
nyhet@utropia.no
Kontor 77 64 59 03
Mobil 928 59 811

Bli hørt

Kronikk:
Kommentar:
Utrop:

6000 - 8000 tegn
3000 - 4000 tegn
maks 2000 tegn

Halvparten av studentene dropper undervisningen

Ansatte ved Institutt for historie fortviler. I høst har flere studenter skulket både undervisnings- og veiledningstimene, og på flere kurs møter bare halvparten av studentene. Nå vurderes det å innføre obligatorisk undervisning.

DIMA EMELIANOV

– Studentene møter verken til undervisning eller veiledning, og det siste er svært alvorlig. Kvalitetsreformen skulle gi studentene mer oppfølging og tilbakemelding på skriftlig arbeid i løpet av et studieår. Nå viser det seg at mange ikke vil benytte seg av dette tilbudet, sier administrativ leder ved Institutt for historie (IH), Steinar Aas.

Saboterer reformen

Ifølge vitenskapelig ansatte han har vært i kontakt med, er situasjonen urovekkende. På kurs etter kurs er det omlag 50 prosent av studentene som ikke møter for å få kommentarer på sine skriftlige oppgaver underveis i semesteret.

– Slik situasjonen er nå, saboterer studentene intensjonene med reformen, understreker Aas.

Ifølge ham er det et spesielt alvorlig problem at så mange lar være å stille på seminarundervisningen.

– Denne undervisningsformen skulle jo nettopp gi studentene det lille ekstra i form av tett oppfølging, deltakelse og engasjement. Nå viser det seg at halvparten av kullet ikke gjør annet enn å skrive et par essay om et avgrenset område. Hvordan går det da med kunnskapen

og studiemiljøet? spør en fortvilt Aas.

Dersom fraværet viser seg å være et varig problem, spør han at det vil komme omfattende omlegginger av eksamensordningen og undervisningen.

– Blant annet vil flere av de ansatte stille krav om oppmøte på undervisning for i det hele og store få skrive oppgaver, sier Aas.

Læringsmiljø

En av de som er rammet av dette problemet er førsteamanuensis i historie Einar Arne Drivenes. Drivenes er i sitt første semester ved UiTø etter innføring av kvalitetsreformen, og reagerer nå på at så få studenter møter til undervisning.

– De som møter gjør en veldig god jobb, og tar oppgavene seriøst. Vi har blant annet hatt mange gode diskusjoner i timene, sier Drivenes.

Likevel velger nesten halvparten av studentene som er meldt opp til eksamen i hans emne, å droppe undervisningen. Drivenes mener at dette går utover læringsmiljøet.

– Det er viktig at vi kan lære av hverandre. Slik det er nå opplever jeg at vi har et strukturelt problem ved at vi ikke har noen som helst krav om deltakelse. Hvis dette problemet fortsetter

tror jeg at systemet, som kom ved innføring av kvalitetsreformen, kan bryte sammen på sikt.

– Kan det bli aktuelt med obligatorisk undervisning for å få studenter til å møte opp?

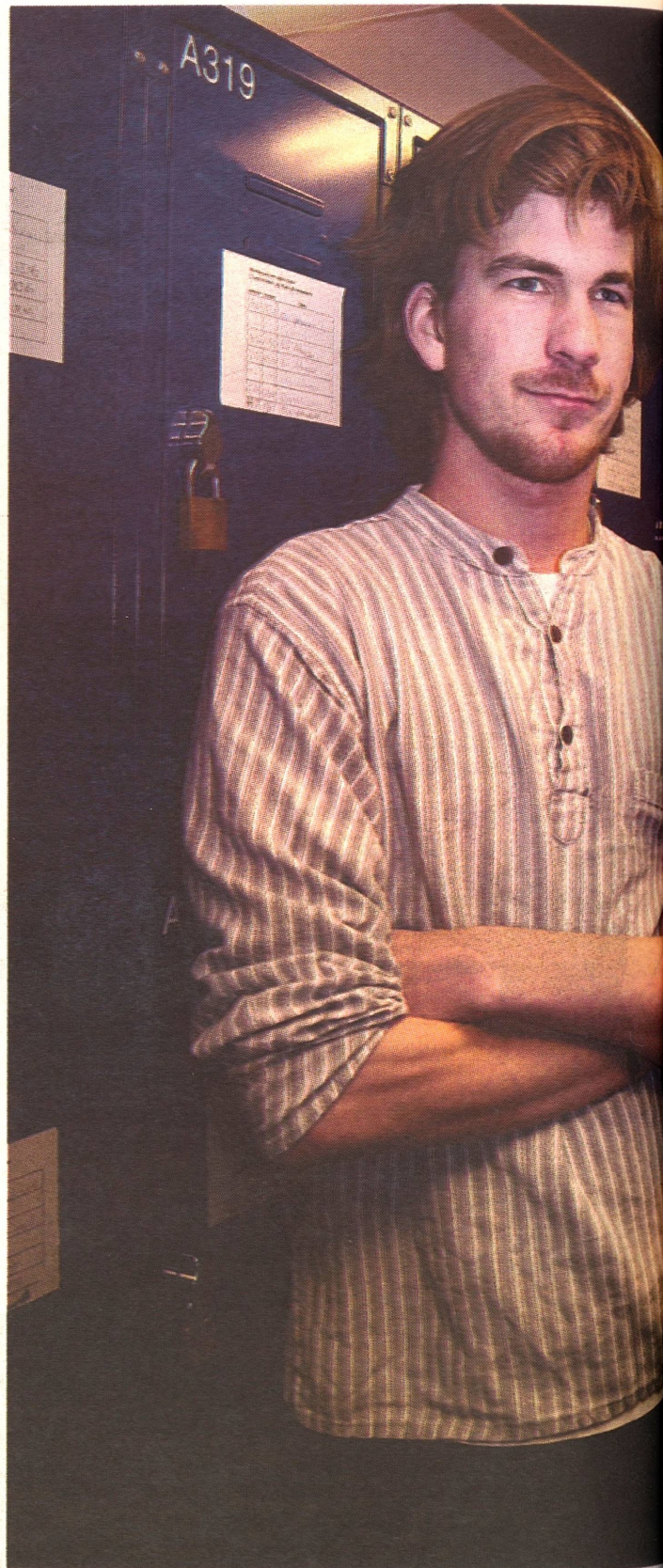
– Obligatorisk undervisning er et tiltak som vi må vurdere. Jeg må imidlertid understreke at poenget her er ikke å lage ubehageligheter for noen, men å skape et godt læringsmiljø.

Utbredt problem

Ifølge studieleder Heidi Adolfsen ved Det samfunnsvitenskapelige fakultet (SVF), er dette et gjennomgående problem, og rammer ikke bare Institutt for historie. En evalueringsrapport foretatt skoleåret 2003-04 avdekker tilsvarende forhold på flere andre studieretninger.

Av rapporten kommer det fram at flere studenter på statsvitenskap uteblir fra muntlig tilbakemelding på hjemmeoppgave, mens en del pedagogikkstudenter dropper undervisningen.

Sosiologi kommenterer at flere av studentene som var oppmeldt til eksamen, lot være å møte. Høsten 2003 var det 34 studenter som ikke møtte til eksamen i til sammen tre emner. Ifølge Institutt for sosiologi er dette forholdsvis mye.

NEI TIL OBLIGATORISK UNDERVISNING: Dette mener studentene Frich Flydal og Lone Dybdal.

– Vi fortjener valget og friheten

PERNILLE DEHLI

Tidvis dårlig oppmøte, forskjellig kvalitet og mange

gratispassasjerer til tross. Frich Flydal og Lone Dybdal er bachelorstudenter henholdsvis i statsvitenskap og

REDAKSJONSMØTER:

Onsdag 12/01 kl 2000 på driv

Mandag 17/01 kl 1615 på desken i Breiviklia

5

Onsdag 1. desember 2004

KOMMENTAR

Frithjof Eide Fjeldstad

Obligatorisk? Nei takk!

En tilsynelatende apatisk holdning i forhold til sine respektive fag ser nå ut til å infiltrere de unge opplyste akademiske hjerner ved Institutt for historie. Unnasluntringen fra veiledningen og seminarene, vi blir stilt som vitne til, er stikk i strid mot de forventinger som ble lagt under kvalitetsreformen, og nå vifter Steinar Aas, fra Institutt for historie, med pekefingeren og varsler obligatorisk undervisning som "skulkemedisin".

Men hva ligger til grunn for dette ansvarsfraskrivende fenomenet? Har de utenomfaglige interessene forrang foran de rent faglige, eller er det slik at studentene føler at de ikke orker eller trenger den ekstra undervisningen kvalitetsreformen tilbyr? Hvis så er dette et urovekkende signal for hvordan fremtidens yrkestagere vil angripe sine oppgaver på sine fremtidige arbeidsplasser. For det hersker liten tvil om at den ekstra undervisningen er, i de fleste tilfeller, et klart steg mot ytterligere lærdom enn hva egenhåndslæsning fører til, og at da kompetansen, blant studentene, innenfor hvert enkelt fag styrkes med det lille ekstra, som er innbakt i kvalitetsreformen, er innlysende.

Men *det* ser ikke det ut til å videre inspirere. Til tross for dette; uansett grunn den enkelte forsvarer sitt fravær med, ser jeg ingen fruktbar hensikt i å innføre obligatorisk undervisning, i de kommende år. Det vil sannsynligvis vekke reaksjoner i form av misnøye, og dessuten vil uttrykket "ansvar for egen læring" få, om mulig, enda mindre verdi. "Ansvar for egen læring" er ikke det samme som ansvarsfraskrivelse, men livets hav er stort, og studentene må fremdeles få "seile den sjøen de vil", slik ordningen til dels var lagt opp før.

Undervisning eller ei; når alt kommer til alt, kan ingen spå hvor hver og en vil ende opp ut ifra hvilket oppfølgingsprogram de har lagt bak seg, og det er ikke de "høyere makters" oppgave å holde noen i bånd. Obligatorisk undervisning må derfor vike, i håp om at unnasluntringene før eller siden vil innta klasserommene.

Foto ESPEN SANDBERG

viktige er at man får valget om hva som passer best for en selv, og friheten til selv å legge opp dagen, sier forteller Dybdal.

Viktig med frihet

Statsvitenskapstudent Frich Flydal sier seg enig med Dybdal, og setter seg i mot forslaget om obligatorisk oppmøte.

– Folk er dårlig forberedt til seminarer, og dette gjelder meg selv også, sier Flydal. Enten så blir man en gratispassasjer, eller så ender man opp med å dra hele lasset. Folk skjønner ikke verdien i å møte opp forberedt til et seminar, fortsetter han.

Flydal mener at det er positivt

å ha seminarer, men påpeker at studentene må oppleve nytten av å gå på dem, de skal ikke tvinges.

– Når vi i 12 år har blitt kuert i den sosialdemokratiske enhetsskolen, skulle det være på sin plass at vi endelig får utfolde oss kunnskapsmessig. Obligatorisk oppmøte står i veien for dette. Første gang jeg hørte om AFEL (ansvar for egen læring) var jeg i 7.klasse. Man kan ikke tvinge 20-åringene til å gå på undervisning. Det går ikke an. En slik frihet fortjener man når man har begynt på universitetet, avslutter Flydal.

det ikke vil være løsningen
seminarer obligatoriske.

duelt

pleier å møte opp til se-
undervisningen, slår Lone

synes hun at det fungerer
henne, men tror at det er
individuell hva folk får ut

og med at jeg synes det
dig greit å høre stoffet bli
et om, samt at det blir
ekt på det man får om på
en, så synes jeg det er
greit å gå på de. Seminarer
ve være obligatoriske. Noen
tilbudet, andre ikke. Det

Trondheim dyrest for studentene

Oslostudentene får dekt legebehandling av samskipnaden, mens studentene tilknyttet Studentsamskipnaden i Trondheim (SiT) må betale vanlig pris. I Bergen er refusjonsgrensen på 250, skriver studentavisa Under Dusken. – Vi bruker ikke semesteravgift på lege, i Trondheim. Vi har gjort det tidligere, men har omstilt oss til fastlegeordningen, sier velferdsdirektør Suzette Paasche i SiT til Under Dusken. Ved konsultasjon hos psykolog må studenter selv betale, mens det i Oslo og Bergen er gratis å oppsøke samskipnadens psykologer.

Tjener dobbelt så mye

Mannlige BI-ansatte har mer enn dobbelt så høy inntekt som sine kvinnelige medansatte. Årsaken er at menn får flere ekstraoppdrag for næringslivet, skriver Klassekampen. Den gjennomsnittlige kvinnelige ansatte på handelshøyskolen BI Sandvika utenfor Oslo er 43 år og hun har en inntekt på 370.000 kroner. Hennes gjennomsnittlige mannlige kollega er 51 år og har 871.000 kroner i inntekt, altså mer enn dobbelt så mye som inntekten til sine kvinnelige arbeidskolleger.

Vil inn i Samskipnaden

BI har søkt om medlemskap i Studentsam-skipnaden, da de mener tiden er moden for at deres studenter også får en bit av kaka.

ANDREAS MYRVOLD

BI Tromsø har søkt om medlemskap i Studentsamskipnaden, da student-antallet fem år etter eta-bleingen har nådd et betydelig nivå. Studentene ved BI har ikke tilgang til det samme tilbudet som medlemmene i Samskipnaden, noe som merkes blant annet når det gjelder å finne seg en rimelig bolig.

Vil ha velferdstilbud

– Vi ønsker at våre studenter skal få tilgang på det samme tilbudet som andre studenter i byen. Vi er nokså nye i Tromsø, derfor har vi ikke hatt tid til å bygge opp velferd. Det er en prosess som har gått over tid, og vi har vært en liten skole som har utviklet oss og nådd et visst nivå, forteller

direktør ved BI Tromsø, Bjarne Eilertsen.

Skolen har nå 125 studenter på heltid på bachelor nivå, og 300 på etter- og videreutdanning.

Eilertsen innrømmer at bakgrunnen for søknaden selvfølgelig dreier seg mye om økonomiske fordeler, men sier seg ikke uenig i at dette også har en sosial side.

Positive

Samskipnaden har registrert søknaden, og er trolig positive til et BI medlemskap.

– Utdanningsinstitusjoner som kan søke om medlemskap i Studentsamskipnaden. Kriteriene for å søke medlemskap er at utdanningsinstitusjonens studenter betaler semesteravgift og at utdanningsinstitusjonen betaler sin forholdsmessige andel til

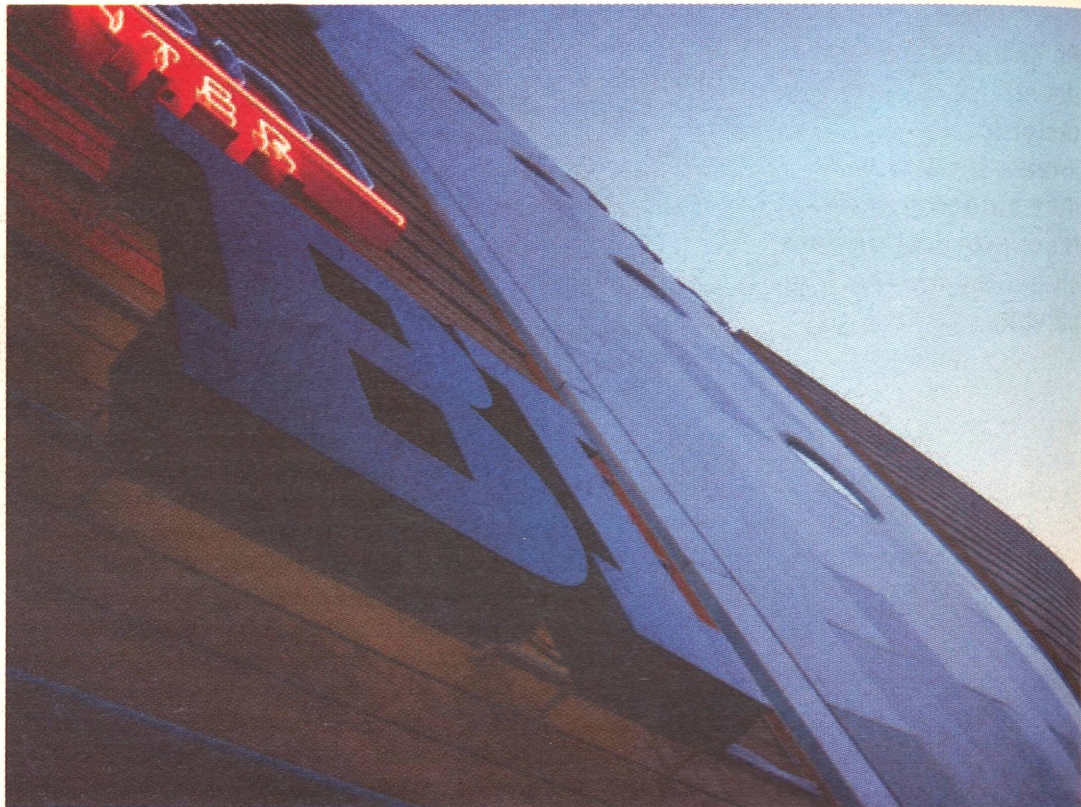

Foto INGILD BUHAUG

prosjekter som for eksempel Driv og Kraft, forteller informasjonssjef i studentsamskipnaden, Geir Jarle Voldmo.

– Ved et medlemskap vil BI- studentene på lik linje med studentene på Universitetet

og Høgskolen betale semesteravgift og dermed få tilgang til Sitø sine tilbud på lik linje med høgskole og universitetsstudentene. Såvidt jeg kjenner til har studentene ved UiTø og HiTø allerede

startet et samarbeid med BI-studentene for å finne løsninger på hvordan dette kan løses til alles beste, sier Voldmo til Utopia.

Ingeniørstudenter får riktig tittel

I forrige uke fikk studentene ved Avdeling for ingeniørfag (AFI) innvilget sitt krav om ny gradbetegnelse ved uteksaminasjon. Tillitsvalgt Per-Arne Bjørklid er meget fornøyd, men mener at problemet har vært overdrevet og feilaktig framstilt.

DIMA EMELIANOV

17. november skrev Utopia at studentene ved Høgskolen i Tromsø (HiTø) ikke ble tildelt den gradbetegnelse de ønsket seg. Men allerede 23. november fikk ingeniørstudentene, med tillitsvalgt Per-Arne Bjørklid i spissen, gjennomslag for sitt ønske hos avdelingsledelsen.

Bjørklid er fornøyd med sakens framgang, men mener at problemet er blitt feilaktig framstilt. Blant annet falt tittelen aldri bort i forbindelse med kvalitetsreformen, slik Utopia skrev i forrige

nummer.

– Saken dreier seg ikke om bortfall av en tittel, men et ønske om å få tilført en annen enhetlig, som skal gi oss det konkurransefortrinn vi forventer etter endt ingeniørfaglig utdanning, også på det internasjonale utdannings- og jobbmarkedet. De omtalte titlene er nå endret fra *Bachelor of Science* til *Bachelor of Nautical Engineering*, *Bachelor of Computer Engineering*, osv, forteller Bjørklid.

Ifølge ham var hovedproblemet at etter kvalitetsreformen kom den norske

tittelen høgskoleingeniør i skyggen av tittelen bachelor.

– Denne kom som et tillegg, men med det beklagelige resultat at det dermed ikke fremgår tydelig på engelsk at vi har graden høgskoleingeniør. Men dette var slett ikke en stor sak. Avdelingsledelsen, ved dekan Hans Petter Kvaal, har smilende erklært at en ganske enkelt ikke hadde tenkt over problemstillingen,

men at det selvsagt ikke var noe problem å endre gradbenevnelsen, forklarer Bjørkli, og legger til at

studentene har et svært godt samarbeid med ledelsen, noe som ikke gikk klart fram av artikkelen.

Noen å snakke med?**Studentenes sosialtjeneste**

har åpent hver dag. Du kan ta kontakt om ulike studiemessige, sosiale eller personlige forhold

Hvor: I kjelleren på SV-fak (egen inngang, v/busstoppet)
 Treffetid: kl 0900 – 1500 hver dag
 Åpen time: Hvis det haster: kl 1300 – 1400 hver dag

Ta kontakt: Ekspedisjonen 776 49050
 E-mail: sosialtjenesten@sito.uit.no

 Studentsamskipnaden i Tromsø

BI-studenter får velferdsgoder

Neste år får også BI-studentene i Nydalen tilgang til Studentsamskipnadens boliger, leiligheter, idrettsanlegg og bokhandel. Utdanningsdepartementet har godkjent Blis-samskipnaden om å bli medlem av Studentsamskipnaden i Oslo (SIO). BI-studentene får dermed tilgang til de samme velferdsgodene som andre studenter i Oslo fra august neste år, melder NRK. Tilbudet til studentene omfatter også helsetjeneste.

Vil utveksle studenter

Universitetet i Luleå vil utveksle studenter med Tromsø. For litt siden var sjef på lærerutdanningen i Luleå på besøk i Tromsø og diskuterte en eventuell utveksling med nettopp lærerutdanningen her, skriver Bladet Tromsø. Hun er spesielt interessert i frikluttslæringen her i byen, som blant annet involverer rypejakt og fiske. Nå vil hun altså ha Tromsøstudenter til Luleå. – Vi har mange utvekslingsstudenter her, men ingen fra Tromsø eller Norge. Jeg kunne godt tenkt meg å arbeide for at Tromsø og Luleå kunne utvekslet flere studenter, sier hun til BT.

Tyveribølge rammer Høgskolen

På fjorten dager er det stjålet elektronisk utstyr for 150.000 kroner, blant annet dyre videokanoner. Nå oppfordrer ansatte studenter om å være på vakt.

DIMA EMELIANOV

Dette skriver Høgskolens nyhetsstjeneste. Ifølge IT-direktør Kai Mathisen er det snakk om tyverier som har skjedd fra samme rom på Avdeling for lærerutdanning med 14 dagers mellomrom.

– Det første tyveriet omfattet tre videokanoner, en bærbart PC og et videokamera.

Alt dette er splitter nytt utstyr. Tyven eller tyvene har låst seg inn i rommet. Som en følge av dette byttet vi lås fordi vi regnet med at det var en nøkkel på avveier, forteller han.

Fjorten dager senere skal det ha skjedd et nytt tyveri fra samme rom der en videokanon, en PC og en DVD/VHS-spiller ble stjålet.

– Slik det ser ut nå er antakelig låsen dirket opp, men vi gransker nå videoen som overvåker rommet sammen med Norvakt som er vårt vaktelskap, sier Mathisen, og legger til:

– Etter det siste tyveriet har vi på nytt skiftet lås og lagt inn en spesiell sperre, og vi vurderer forlenget videoovervåking av rommet. Vi

BORTE: Fire videokanoner av denne typen er de siste fjorten dagene blitt stjålet fra Avdeling for lærerutdanning. Foto ROALD E. HANSEN

skjerper også inn rutineene for bruk av nøkler på bygget.

Ifølge ham dreier det seg

totalt om utstyr for 150.000 kroner.

– Høgskolen er selvas-

surandør og vi må selv dekke inn tapet. Vi har selvfølgelig meldt tyveriene til politiet, og vi har produksjonsnummer på alt utstyret, men det er vel lite sannsynlig at det kommer til rette, sier han til nyhetstjenesten.

Mathisen oppfordrer videre studenter og ansatte til å være på vakt.

– Man kan melde fra om mistenkelige personer som man møtet i korridorene. Vi har en sårbar åpenhet som kan bli utnyttet. Etter disse to tyveriene, har vi tirsdag hatt en tredje i sentralbordet der en håndveske med nøkler og kort ble stjålet. Rommet stod ubemannet i kanskje et minutt og da skjedde tyveriet, forteller en oppgitt Mathisen.

Skal bekjempe uvitenhet

Medisinstudentenes Humanitæraksjon 2005 sparkes i gang allerede 1. desember, og styret i MedHum-Tromsø stiller seg godt forberedt til å forebygge både AIDS og uvitenhet.

ANDREAS MYRVOLD

MedHum ble avholdt for første gang i 1991, og har siden da blitt arrangert hvert år. I neste års aksjon vil fokuset rettes mot forebygging av HIV/AIDS i fire afrikanske land, nærmere bestemt Sierra Leone, Liberia, Sudan og Somalia. Ingen av disse landene er spesielt hardt rammet av AIDS-epidemien, men ligger i faresonen. Årsaken til dette er langvarig konflikt, flyktninger og manglende informasjon og trykter i samfunnet.

MedHum samarbeider med Flyktningsrådet om å gi kurs i HIV/AIDS forebygging til lokale lærere, som så kan videreformidle informasjonen til lokalbefolkningen.

Foto ESPEN SANDBERG

BEKJEMPER UVITENHET: Christine Falck Moore, Hanne Marie Weydahl, Liv Nesse Hande og Ingeborg Tyldum Skogen.

Opplegget er utviklet av dr. Jill Lewis, som er ekspert i kjønnsrelasjoner og ungdom,

og har tatt høyde for at lokale holdninger og skikker kan stikke kjepper i hjulene for

folkeopplysningen om det ikke blir gjort på rett måte.

– Vi har vært og sett på kursene der nede, og de fikk svært gode tilbakemeldinger fra deltakerne. Det var innmari bra, forteller en entusiastisk leder i MedHum Tromsø, Liv Nesse Hande.

Engasjerer medisinstudenter

– Det er hovedsaklig legestudenter som står bak innsamlingen. MedHum er en humanitær organisasjon tilknyttet Norsk medisin erstudentforening. Den internasjonale HIV/AIDS dagen 1. desember kommer til å bli startskuddet for aksjonen, forteller Hande til Utopia.

Selve innsamlingen kommer til å foregå rundt omkring i byen i uke 35 neste år, men medisinstudentene har allerede valgt styre og kommet godt i gang med planleggingen.

– Vi vil jo at folk skal vite hva dette dreier seg om før vi står der med bøssa, sier nestleder Hanne Marie Weydahl.

Bamsesykehus

Aksjonen er landsdekkende og har som mål å engasjere alle medisinstudenter, uansett

årskull. MedHum-Tromsø vil derfor arrangere en rekke foredrag, debatter, konserter og stands i forkant av og under innsamlingsuka. De vil forløpig ikke ut med hvem foredragsholderne er, men ønsker å få inn noen eksternt.

– Vi vil ha gjesteforelesere fra Oslo, men da er vi avhengig av sponsorer, informerer Weydahl.

I forbindelse med innsamlingen vil det også bli satt opp en cabary som vil spilt 4-5 ganger, til inntekt for aksjonen. Det skal også organiseres et "bamsesykehus", der barnehageunger får komme på besøk og reparere kosebamsene sine.

MedHum har også en egen torgdag i innsamlingsuka, der aksjonen blir spesielt profilert utad. Dette skjer selvsagt på torget i sentrum.

– "Bamsesykehuset" skal vi først ha en dag på MH, og senere på torgdagen, der det også vil skje mye annet. Alle de seks kullene med medisinstudenter vil være representert med innsamlingsbøsser og stands denne dagen, forklarer økonomiansvarlig Christine Falck Moore.

Reform gir flere jukse

Ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitetet (NTNU) er 13 studenter tatt for eksamensjuks det siste året, i Tromsø ble fem studenter nylig utestengt etter at de ble avslørt som jukse, og Universitetet i Oslo (UiO) har hatt 27 jukseaker hittil i år, melder internbladet ved UiO, Universitetsavisa. – I hel fjor ble bare ni studenter ved Universitetet i Oslo tatt for juks, så vi går dessverre mot en rekord i juks, sier seksjonssjef Hanne Krogh til Vårt Land.

Hjelper høgskolen

Høgskolen i Tromsø mangler drøye millionen til petroleumsutdanningen. Nå får skolen hjelp av eks-minister Jan Henry T. Olsen for å få finansieringen på plass, skriver Bladet Tromsø. Rektor Ulf Christensen og Olsen var sist helg på Stortinget for å ha samtaler med medlemmer av utdanningskomiteen og andre sentrale politikere. – I første omgang snakker vi om å sikre grunnutdanningen, sa Christensen til Bladet Tromsø i forkant av møtet i Oslo.

Foto ANJA ØFSTI UGLEM

Samarbeider om urfolksstudier

ANJA ØFSTI UGLEM

En delegasjon fra UiTø var i begynnelsen av november på tur i Nicaragua og Guatemala. Formålet med turen var å lære om NUFU-prosjektene som foregår i Sentral-Amerika og å se virkningen av prosjektene. Rektor Jarle Aarbakke var dypt imponert over arbeidet som professorer ved UiTø har lagt ned i disse prosjektene og oppfordret til videre samarbeid.

Utdanning til urbefolkning og etniske minoriteter i regionene

URACCAN-universitetet i Nicaragua er et utradisjonelt universitet. Det 10 år gamle universitetet er bygd opp om fire forskjellige campus

i den nordøstlige regionen langs atlantehavskysten. Befolkningen i denne regionen er sammensatt av seks forskjellige indianske og etniske grupper og et av hovedmålene til URACCAN er å få aksept innen de ulike småsamfunnene for at utdanning er viktig, særlig for å kunne beholde sin autonomitet og sikre sine rettigheter. URACCAN tilbyr tradisjonelle studier innen blant annet fiskeri, språk, jord- og skogbruk og tradisjonell medisin.

Universitetet i Tromsø samarbeider igjennom Norges Fiskerihøgskole med URACCAN-Bluefields. Prosjektet har tittelen *"Cultural revitalization, environment and sustainable productive systems of indigenous peoples in the*

caribbean coast of Nicaragua" og har pågått siden januar 2003. Det ble under besøket underskrevet en avtale om videre samarbeid mellom institusjonene av Rektor Jarle Aarbakke og Rektor ved URACCAN, Alta Hooker. Dette er en svært viktig avtale for URACCAN, da avtalen sikrer at studenter får fortsette å gjøre studier på urbefolkning og andre etniske grupper ved atlantehavskysten og deres bruk av naturressursene.

Maya Competence Building i Guatemala

UiTø samarbeider med San Carlos universitetet i Guatemala igjennom et NUFU-prosjekt kalt Maya Competence Building. Dette prosjektet er rettet mot

studenter, spesielt med mayabakgrunn, som er i avslutningen av bachelorgraden sin. Programmet tilbyr støtte både økonomisk, akademisk og praktisk, for at studentene skal avslutte oppgaven sin. Prosjektet tilbyr også støtte til studenter som ønsker å avslutte master eller doktorgraden sin.

Felles for møtet med begge prosjektene var engasjementet og ansvaret de følte for å utdanne studenter med minoritetsbakgrunn. Studenter og ansatte er genuint opptatt av viktigheten av høyere utdanning, noe som kan være vanskelig å få i Nicaragua. For meg som student i Norge er dette en virkelighet som er langt unna. Jeg anser min mulighet til høyere utdanning

mer som en rettighet.

Dette er NUFU-prosjektene:

NUFU er Styret for Universitets- og høyskolerådets program for utviklingsrelatert forskning og utdanning

Universitetet i Tromsø har for tiden 6 slike NUFU-prosjekt gående, disse foregår i Kamerun, Botswana, Etiopia, Guatemala, Nicaragua, Tanzania

Samarbeidene er stort sett samarbeid mellom lokale fakultet eller institutt på begge institusjoner og finansieres gjennom en avtale mellom NORAD, Universitet og høyskolerådet med rundt 60 millioner kroner årlig

Tusenvís studerer på nett

I løpet av få år har Norge fått et usynlig virtuelt universitet. Flere tusen studenter tar nå høyere utdanning uten å sette sine ben i en forelesningssal. Nettet er deres campus. Norge var tidlig ute og ligger fortsatt langt fremme når det gjelder nettundervisning. I 1999 var det registrert 4880 studenter fordelt på 200 nettkurs. I dag anslås det at over 20 000 nordmenn tar høyere utdanning på nettet, skriver Aftenposten. – Utviklingen har vært dramatisk de siste to-tre årene. Hele skolesystemet er nå i ferd med å ta i bruk nettbasert undervisning, sier professor i nettbasert utdanning, Morten Flate Paulsen, ved NKI Fjernundervisning.

Brukte 320.000 på navn

Utdanningsminister Kristin Clemet (h) punget ut med 320.000 kroner for å finne navn til den nye skolereformen og lage et eget nettsted. Navnet ble "Kunnskapsløftet". Pengene gikk til idedrolling, design og et eget nettsted med det nye navnet, skriver VG. – Det som appellerte til meg med navnet "Kunnskapsløftet" er at det er knyttet en prosess til det. Et løft er en bevegelse. Et kunnskapsløft har et dugnadspreg over seg. Vi løfter oss selv, vi løfter hverandre, sier Clemet til VG.

Nu är det väl revolution...

Et spøkelse går gjennom verden, individualismens spøkelse. Magnus Marsdal og Bendik Wold mener det har gått seg vill i høyre løype, og argumenterer i Tredje Venstre for retningsskifte.

MIKKEL BERG

At vår tids Store Idé, individualismen, må medføre en sosialistisk samfunnsordning er en påstand som har skapt litt rabalder. Fra noen individer på høyre fløy har boka blitt avfeid som et slags PR-stunt fra venstresida. Magnus Marsdal kan, om ikke nanna, være enig i at boka er inspirert av reklame:

– Etter å ha blitt proppa med typiske reklamer av "free your mind"-typen begynte vi å tenke over i hvilken grad høyreindividualismen er en ganske utilslørt løgn.

Ny individualisme

Marsdal og Wold kan vanskelig se at kapitalisme er individualisme i praksis, de mener systemet undergraver individets frihet.

– Når et individ kan inngå avtaler med arbeidsgiver uten "hemmes" av rettigheter og regler, sier høyresida individet er fritt. Vi sier nedbygginga av ordningene svekker individets mulighet til å skape en bra avtale. Man står igjen med frihet for de rike, og en individualisme som skyver ansvar bort fra samfunnet. Høyreindividualismen gir på den måte individet selv ansvar for dets arbeidsløshet.

Barnslig sosialisme

Men et poeng Marsdal merker, er at såkalt sosialistiske stater ofte har vært dårlige garantister for individuell frihet. Sosialister i dagens Norge tabber seg også på, mener han.

– Bokas andre inspirasjon er i irritasjonen vår over venstresida. I RV, SV og AP har mange kjøpt høyresidas løgn om individualismen.

Foto KLASSEKAMPEN

Da får du politikere som syter "Å nei, folk er blitt så individualistiske".

– Oscar Wilde sa det var tragisk at mange levde som slaver, men barnslig å foreslå at man gjorde hele samfunnet til slaver. Han sa for øvrig óg at sosialisme er bra fordi det ville føre til mer individualisme, men dessverre fikk "barnslige sosialister" ofte makta.

Etter sosialdemokratiet

Skjønt Marsdal og Wolds tredje venstreside er noe annet enn sosialdemokrati, mener de ikke at den gamle velferdsstaten kan sees på som noe slavesamfunn av ovennevnte type.

– Den beviste at en annen verden er mulig. At man kan la så viktige sektorer styres demokratisk, peker mot hva vi kan oppnå. Men sosialdemokratene gikk ikke langt nok, vi ønsker enda mer demokratisk makt over kapitalen. Dessuten liker vi ikke pampeveldet som arbeiderpartistaten og fagbevegelsen ble. Vil du ha sovjetendenser i arbeiderbevegelsen, gir du LO-lederen 800.000 i lønn, sier han.

Marsdal understreker

at deres sosialisme ikke er altomfattende, men de vil ha demokratisk kontroll over viktige ting som infrastruktur, legemiddelindustri, vital næringsvirksomhet og bankene.

Ny arbeiderbevegelse

Tredje Venstre preker likevel ikke bare mer makt til det offentlige. Forfatterne ønsker styrking av fagforeningenes direkte kontroll, og foreslår at foreksempel i VG og Dagbladet kan fagforbund ha flertall i styrene.

– Andre aviser kan ha andre eierforhold: Vårt Land kan eies av kristne organisasjoner, Nationen av bondeorganisasjoner. Poenget er å demokratisere, samt bryte opp monopolene i underholdning og industrien. Ytringsfrihet skal ikke reduseres til business.

Marsdal mener mange ting kan bidra til å skape mer demokrati, men framholder fagbevegelsen som den éne uomgjengelige aktøren.

– Den opprinnelige arbeiderbevegelsen skaptes da de fant sine egne kampsaker og strategier, men dessverre ble de ofte "bolsjevisert" – partiene tok makta over

dem, i stedet for omvendt. Om fagforeningsfolk inspireres av boka blir vi glade, men dette er en kamp de må ta sjøl

Ut av boka, inn i verden

På spørsmålet om hvordan en slik overgang til "sosialistisk folkestyre" skal skje, mener Marsdal dette er de rikestes valg.

– Om de aksepterer flertallets vilje og går med på å la de sentrale ressursene styres demokratisk, er vi reformister. Men sier de "du, det der skal du drite i det krever minst en revolusjon", er vi revolusjonære. Om politisk vold skal forekomme, også dette velger de herskende. La oss se på Chile: En sosialistisk reformist kom til makta gjennom demokratisk valg, men reaksjonen var voldelig. Om demokratiet angripes med vold, syns vi det er rimelig at demokratiet forsvarer seg.

– Men ingenting i norsk politisk virkelighet aktualiserer den diskusjonen. Akkurat nå er det aktuelle spørsmålet om arbeiderbevegelsen skal støtte eller motarbeide kapitalismen. Og der er det som kjent litt å gå på for oss sosialister ennå, ikke sant?

bok Tredje Venstre er en beskrivelse av samfunnet ut fra en individualistisk-sosialistisk tankegang. I første del sees det på hvordan nyliberalisme, postmodernisme og underholdningsindustri støtter det bestående og hverandre. I andre del gjennomgås arbeiderbevegelsen og marxismen fra et individualistisk synspunkt. Boka argumenterer dessuten for et politisk system som ligner et utvida sosialdemokrati med sterke innslag av organisasjonsmakt.

Lav valgdeltagelse også i Trondheim

Kun 8,3 studenter ved Universitetet i Tromsø brukte sin stemmerett ved Studentstyrevalget – en oppslutning som ligger på samme nivå som fjorårets. Denne lave deltakelsen er imidlertid ikke enestående. Også svært få Trondheimsstudentene fant veien til valgene. Kun 10,1 prosent av alle studentene ved NTNU stemte, noe som er 6,4 prosent lavere enn i fjor, melder Under Dusken. – Det er ingen grunn til å hoppe i taket, medgir leder i valgstyret Sindre Balas.

NTNU vil ha antifuske-opplæring

Ferske studenter bør lære seg kildehenvisning når de begynner på NTNU. Slik skal fuskerne tas, mener Studenttinget ved NTNU, skriver Adresseavisen. Flere og flere studenter jukser på eksamen. Ved NTNU er 13 studenter tatt for jukse det siste året, mens Universitetet i Oslo har tatt 27 jukser. Et av anti-jukse tiltakene er å benytte seg av et elektronisk system som kontrollerer om oppgaver er plagiat av andre oppgaver. Et slikt system prøves nå ut ved Universitetet i Bergen, skriver Adresseavisen.

I ringselens mage

FORSKERPORTRETT

I tider med stadig europeisk motstand mot selfangst, er det studenter som forsker på sel og er avhengig av selfangst, om ikke kommersiell så i allefall i forskningsøyemed.

GLENN FAGERVIK

Aili Labansen fra Grønland studerer på Norges Fiskerihøgskole ved institutt for akvatisk biologi (IAB), men skriver sin mastergradsoppgave i marinbiologi for Norsk Polarinstitutt (NP). Hun forsker på ringsel, som er fanget på Svalbard og Grønland og analyserer mageinnholdet på disse.

Kjøtt med nytteverdi

– Jeg forsker på mageinnholdet på ringsel. Jeg har mange nok prøver til å kunne se på geografiske forskjeller, og eventuelt se om dietten på dyrene er alders eller kjønnsbestemt. Selene fra Svalbard er blitt skutt først og fremst til forskning og i regi av NPs forskningsprogram på ringsel. Og det blir selvfølgelig forsket på mye mere enn bare på mageinnholdet av disse selene. Kjøttet er så godt som mulig blitt brukt til hundefor og mat til de som ville ha. Prøvene fra Østgrønland har jeg fått en mann i Scoresbysund, til å samle inn for meg fra fangstmennene i distrikter der, sier hun.

Oppgaven er et rent observasjonsstudium, som gir et bilde av status nå, som kan sammenlignes med tidligere studier og vil kunne brukes i monitoringsøyemed.

Indikatorart

Hvorfor forsker noen på ringsel, kan man spørre seg. Aili har svar.

– Ringselen er det mest utbredte marine pattedyr i Arktis. Og den finnes over hele Arktis hvor det er is. Den har alltid blitt jaktet på av arktiske kystfolk og den er den viktigste næringskilde for isbjørnen og lever selv av

SELFORSKER: Aili Labansen fra Grønland jobber med mageinnholdet på ringsel .

Foto GLENN FAGERVIK

et bredt utsnitt av arktiske fiske- og krepsdyrarter. Derfor er den et viktig ledd mellom lave og de høyeste nivåer i den arktiske næringskjede og dermed en viktig art i det arktiske økosystem. Men den har ingen kommersiell interesse verken i Norge eller særlig mye på Grønland. Og de artene den lever av er det heller ingen kommersiell interesse for. Men i forbindelse med de antatte kommende klimaendringer, som er spådd å få en ekstra stor effekt i Arktis, er ringselen med sin generelle utbredelse og posisjon i næringskjeden, en svært viktig art å forske på. Man kan si at ringselen kan være en slags "indikatorart" i forskningen på endringer i det arktiske økosystem, sier hun.

At Aili kommer fra Grønland har sitt å si for at hun har valgt en oppgave som er arktisk relatert, siden hun har planlagt å dra tilbake dit for å kunne bruke utdannelsen sin i jobbsammenheng.

Å forsvare selfangst

Selfangst blir stadig sett på som kontroversielt i europeiske øyne. Mange har ikke forståelse for at man jakter på sel, selv om det er mange grunner til det. Som mat, og pels til klesproduksjon og til forskning. Aili hadde sitt feltarbeid på Svalbard og var med på fangsten av de selene som hun senere har jobbet med. Hun har ingen forståelse for de negative holdninger som finnes.

– Jeg undrer meg mange ganger over det. Jeg har alltid skulle forsvare selfangst når jeg har vært utenfor Grønland. Folk tror vel at vi jakter på truede dyrearter. Det som undrer meg mest, er at alle har en mening om det uten å vite noe særlig om det. Det ligger næsten helt instinktivt i folk at selfangst er mer feil enn annen jakt. Men når man så forteller litt, kan de fleste jo se at de ikke har mye å basere motstanden på. Med mindre de er dyrevernsforkjempere, selvfølgelig. Men det er jo en annen sak.

Standupshow tilsjø!

Blim ed på årets latterligste helg.

Sett av helgen 4. - 6. februar i kalenderen. Vikan friste med:

Espen Thoresen - Kjent fra NRK's XLTV, NRK P3, TVTV og en rekke andre opptredener. Thoresen er kjent for å skyte fra hofta, og er ikke redd for å bruke publikum i sitt show.

Tore Haukenes - Tore debuterte i Standup Trondheim i 2000. Han har siden gjort en rekke opptredener rundt om i landet. Tore får fram latterbrølene med sine innavl-vitser.

Fredag 4. februar setter vi kursen nordover med M S Polaris. På vei nordover vil man kunne avlegge Nordkapp et besøk. Det vil også bli arrangert Quiz-show med flotte premier. IM eham n bytter vi skip, og seiler sørover med M S M inatsol.

Tromsø - M eham n - Tromsø
Studentpris fra kun kr 1230,- per person
Andre fra kun kr 1590,- per person
Prisen inkluderer: reise, lufar og underholdning

For bestilling ring 77 64 82 00 eller mail booking@tfdns.no
For ytterligere informasjon se www.hurtigruten.com

TIPS UTROPIA!

Beste tips belønnes med to gratis kinobilletter.
utropia@utropia.no 77645900

TROMSØ
KINO

Onsdag 1. desember 2004

Foto ESPEN SANDBERG

South helps North as UiTø copies African course

UiTø will for the first time replicate a course available at an African university. The focus of the course, starting up in January, will be development theory and globalisation.

HELEMET ASKHEIM

The University in Tromsø will venture into the world of globalization and development. This spring the first lectures in development and globalization will be held at the University. Percy Oware at the Department of Planning and Local Community Research will run the course.

It all began in Africa

We have basically copied this course from an already existing course at our partner

university in Accra, Ghana. The course has been developed through active involvement from our partners with whom we've had a close dialogue throughout the whole process. Usually we think that it is the North that always helps, guides and assists the South, but in this case it is the other way around, says Oware in an enthusiastic tone.

Development theory and economical globalization will be the core of the course, but more specific issues such as trade, gender, debt, global

markets and aid will also be important. There will also be different

case-studies to illustrate the various topics. The course is a theoretical 200-level course, with focus on research.

Teacher Exchange

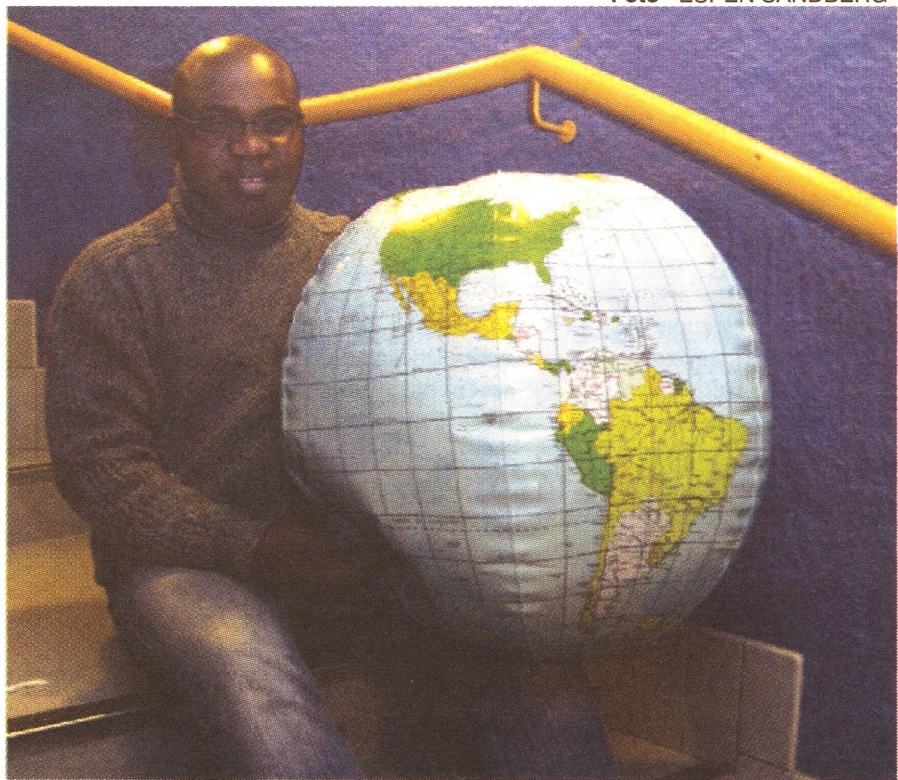
Anyone can join the course, but according to Oware the main target group is students at the English master programs. The idea is that students from Ghana and Cameroon, which is where the partner institutions for this course is located, can come and take parts of their masters degrees here in Tromsø. – That students from the south

taking part in such a course can enhance the learning experience for themselves and for the rest of the group, says Oware.

Students who prefer a one-year course will be offered single courses. Several other courses are under development at the institute, and the biggest challenge is to secure fundings. So far they have gotten support from SEMUT, KVINFORSK and the International Office at the University. Some of this money

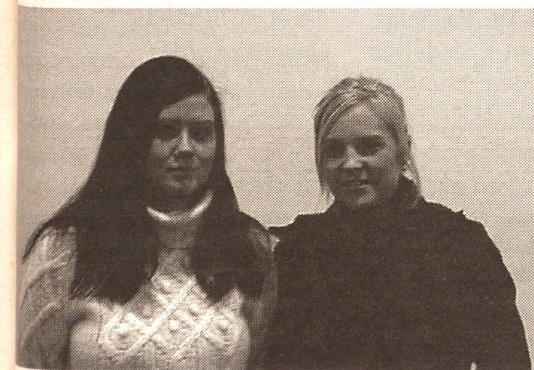
will pay the participation of students from the university of Accra and Cameroon this coming semester. The Institute also wants to be a part of the quota-student parachute, so that it will be easier to get students from the south to join the program.

If you're a student registered with a program you may register for this course until the 15th of January. For more information, visit <http://uit.no/planlegging/1989/12>

NEW COURSE: Development and globalization.

NIERRADÅKTI Krabbe til folket!

CHRISTINA HENRIKSEN / ELLEN MARIT SUNDE

høyest opp i nord, omtrent der landet så vidt begynner å sne seg sørover, ligger Varangerfjorden. Fjorden har alltid fungert som matfat for befolkningen, og bygdene på begge sider av fjorden har vært avhengig av de rikdommene som har blitt hentet opp fra havet. Fram til ganske nylig var fisken trivdes godt i

fjorden, og stort sett hatt enerett på garnene som fjordfiskerne har lagt ut. De siste årene har man imidlertid blitt kjent med en temmelig

påtrengende gjest fra vårt naboland i øst, som er fullstendig malplassert i våre fjorder. En miljøforbrytelse er begått, ettersom det strider i mot FN's lover å sette ut en fremmed art i et økosystem der den ikke hører hjemme.

Innvandrer fra øst

Kongekrabba oppfører seg som om den nettopp er det, konge i havet, og utrolig nok blir den også behandlet deretter av myndighetene. Hensynsløst river den opp

garnene som til nå har vært levebrødet til fjordfiskerne, men det er fortsatt ikke lov å ta den opp på land. Krabba river i stykker garnene og spiser opp fiskene som har våget seg inn i garnene, men får fiskeren ei krabbe eller ti med garnet når han drar opp, må han kaste dem ut igjen, dersom han ikke er blant de heldige med kvote. Der fløy logikken. Til tross for at den har tatt over havbunnen fullstendig, er det strenge restriksjoner for hvem som kan fiske den opp og bruke den for det den er verdt, og det er de færreste som får lov. Dette er selvsagt også tilfellet i de øvrige fjordene i Finnmark, men Varangerfjorden er første stopp for udyrene.

Opprinnelig kommer krabba fra den nordlige delen av Stillehavet, men ble satt ut ved Kolahalvøya på 60-tallet. Derfra har den vandret vestover, og man frykter at

den vil spre seg videre mot Lofoten, og mot Svalbard. Kanskje ikke så rart at man er litt redd for det, ettersom krabba faktisk vandrer langs havbunnen i samlet tropp, gjerne fire i høyden. Fisk og alger har lite å stille opp med, for beistet skal jo ha mat. Bortimot en meter i diameter og et ellers fryktingytende utseende med klør og pigger, kunne skremt vannet av de aller fleste. Derfor bør det ikke være noe problem å la fjordfiskerne få plukke opp krabbene som sitter i garnene.

Vekk med restriksjonene

Fiskeriminister Ludvigsen åpnet i høst for fritt krabbefiske vest for Nordkapp, for å få bukt med problemet, men i Øst-Finnmark er det fortsatt kvoteregulert fangst. Der mener han at det skal være en "økonomisk bærekraftig bestand" av kongekrabber. At

den ødelegger økosystemet i Barentshavet og utarmer fiskerinæringa i området, ser ikke Ludvigsen til å være like opptatt av. Det er slutt på den tida da det bugna av nytrukken fisk på kaiene rundt fjorden, nå kommer de bare hjem med ødelagte garn og til ei framtid som arbeidsledig.

Kongekrabba er ikke bare en trussel mot miljøet, men også mot lokalsamfunnene. La fiskerne ta opp så mye krabbe de vil og selge dem, ettersom krabba og Ludvigsen i samarbeid har tatt levebrødet fra dem. Det er ingen tvil om at det er nok krabbe, og sannsynligvis kommer det enda mer. Særlig fordi de få heldige krabbefiskerne har fått streng beskjed om bare å fiske hannkrabber, slik at hunnene skal få formere seg som de vil.

Vekk med restriksjonene - krabbe til folket; frokost, middag og kvelds!

UTROP :

More about ISU

The mailinglist of ISU should not be used for propaganda, this is not what I sign up for! If ISU wants to give information about the election to the international students, as I think they should, they should do so in a unpartic and decent way, and not lower the level of the discussion in the way that they are doing now. In a democracy everyone has the right to voice his or her oppinion, even The Liberal Party. I have seen surprisingly few attempts to argue against their controversial proposal with anything else than attac on person and accusations. De Wet should, if she wants to participate in the politics, set a standart and argue against with more strenght and content then "its racist", "we dont like it", and so fort. What makes The Liberal Party racist? Why dont you like the propositions? There is not much integration now, and to make demand towards the international students will also implicate some comitment from the norwegian students. Why are this issues so taboo? We all agree integration or at least interaction is good, or?

Another international student

You're doing fine De Wet!

All the fuss around the elections and the political party DLS has calmed down. The leaders in DLS however,

has not calmed down. After only managing to get 30+ of several thousand potential voters, they continue their aggressive tone concering international students. I ask them: how can ISU be nonpolitical, when they have a seat in the Student Parliament? Are they not "forced" to take a political stand in the issues raised there? On behalf of the international stundets, of course. In the student parliament ISU has a great opportunity to raise issues themselves, and when rightwing parties try to force their way into student politics, they have a damn right to raise their voice! Keep up the good work, de Wet! You have put the international students on the agenda several times, and no-one should criticize you, when you defend them against "rightwing-flirters"!

Intrnational student

Kraft-TSI avtalen og diverse om støttemidler

Det er litt skremmende at når du melder deg inn på kraft betaler du 100 kroner i "medlemsavgift" til TSI, hvor TSI får 60 kr og det administrative koster 40 kr. Når jeg leser generell info på nettsidene til KRAFT kommer dette ikke fram, det kommer heller ikke fram på prisene. Du blir ganske enkelt automatisk medlem av TSI når du betaler for et semester (eller årskort?) på Kraft, enten du vil eller ikke. For meg er det en prinsippsak

og få betale for det jeg vil ha, og slippe å betale for det jeg ikke vil ha - så da har jeg enda en grunn til å ligge langt unna studentudrettshallen Kraft!!!

I tillegg mener TSI at de har "krav" på nesten 1 mill i støtte fra studentstyret, har ikke klart å skjønne hele argumentasjonen bak dette, men litt av den går ut på at medlemmstallet har økt kraftig- og grunnen til dette er at du automatisk blir medlem når du melder deg inn på KRAFT... Komiteen som har laget innstilling til støttemiddelfordelingen neste år har innstilt på at TSI får i overkant av 600.000 kroner av de 900.000 de søkte om, og de er strålende misfornøyd med dette! Jeg syns de skal bli glad for det de får, det er tross alt mange som er medlemmer uten å egentlig ville det... og studentstyret har "kun" ca 2,7 mill å dele ut. De som har søkt i år er driv, Samfunnet, Utopia, UNIS, Studentstyret, UKA'05, Studenthuset Elvenes (?), TSI og Jusshjelpa.. og i tillegg har man valgt å instille på at det skal legges av penger til drift av studentforeninger. Det er med andre ord mange som har søkt om penger, og da blir det ikke rett at TSI skal ha ca 1/3 av det som er til rådighet.

Velferd er ikke bare idrett!!!!

IKM

En Ingeniørstudents opprørske vesen

Artikkelen "Raser mot

avvikling av ingeniørtittel" fikk dessverre en aldeles feilaktig vinkling. Undertegnede uttrykte seg muligens ikke klart nok? I så fall beklager jeg dette, både overfor andre ingeniørstudenter, ledelsen ved AFI og Høgskolens sentrale ledelse. Ja, jeg beklager sågar overfor den uheldige journalist, som muligens ble forledet til å tro at dette var hans "Odd Karsten Tveit-moment". Jeg er sikker på at han hadde de beste intensjoner og kun ønsket å la folket få et lite innblikk i denne fjerne konflikten, som skamløst nok ikke ble til mer enn et sørgelig lite vådeskudd i krigshistorien.

Framstillingen av Saken som om den skulle dreie seg om avvikling av ingeniørtittelen, har i ettertid voldt opprørslederen Bjørklid atskillig hodebry. Dette har i sin tur avstedkommet et akutt forklaringsbehov:

Som de profesjonister vi jo er, ønsket vi oss faktisk en ekstra tittel, noe vår alles kjære reformator, Kristin, innvilget oss i form av en bachelor-tittel. Ære være henne for det, hadde hun bare husket å minne ledelsen ved AFI om det forholdsvis harde utdanningsprogrammet vi bedriver. Det er faktisk hakket hardere enn ved mange av kongerikets andre Høgskoler. (Og kakken til, som vi sier her i nord). Ingeniørstudentene kunne jo ikke stilltiende se på at den ærverdige tittel Høgskoleingeniør ble tåkelagt for eventuelle engelskspråklige oppdragsgivere, av en hvilken som helst Bachelor-grad. Eppersom ledelsen ikke oppfattet den muntlige

oppfordringen om umiddelbar iverksettelse av visse foredlingsprosesser - kanskje ble budbringeren skutt? - ble et *Ad Notam*, med grundig gjennomarbeidete og vektige argumenter, nedtegnet og overlevert, *manu propria*. Kravet var at den gemene bachelor-tittel skulle foredles til *Bachelor of Engineering*, for å betone forskjellen mellom de åpenbart avleggsse titlene Høgskoleingeniør og Høgskolekandidat. Og der burde hele saken vært en saga blott. Den ble verken saga eller blott, i alle fall ikke for undertegnede opprørsleder. Det er her "Odd Karsten Tveit-syndromet" kommer inn i bildet. Jeg vil imidlertid berømme dekan Hans Petter Kvaal og rektor Ulf Christensen for å ha tatt den feilaktige artikkelen med stoisk ro, samt nyhetsredaktør Dima Emelianov i Utopia for hurtig inn gripen og uforbeholden beklagelse av det inntrufne. Saken er nå løst, uten blodutgytelse, med håndtrykk, smil og det hele. Vi kan fremdeles skrive *Høgskoleingeniør* i telefonkatalogen, men fra nå av også *Bachelor of Engineering*. Selv kan jeg forhåpentligvis trykke *Bachelor of Nautical Engineering* på visittkortet og sette meg ved mitt fremtidige skrivebord i London, med en *Morfin & Soda*. I mellomtiden pakker jeg stridshanskene i lommen, skyller ned en Zantac med cola og avventer neste storkonflikt.

Ærbødigst
Per-Arne Bjørklid
Opprørsleder/AFI

En pengesekk for de syke

SiTøs helsefond kan være løsningen for deg som har store helsemessige utgifter under studiene. Nytt av året er økte bidrag og forlenget innleveringsfrist.

THERESE M. LINDSETH

Uforutsette utgifter i forhold til egen helse stikker fort ei grådig hand inn i en stram studentøkonomi. Da er det godt å vite at det finnes støtte å få om du har store helsemessige utgifter. Helsefondet gir kun økonomiske bidrag

til studenter som studerer fulltid ved Universitetet eller Høgskolen i Tromsø, og det kreves søknad med godkjent dokumentasjon.

Bidraget kommer som refundering av betalte og dokumenterte helsemessige utgifter i Norge i det aktuelle kalenderåret. SiTøs helsefond

har en egenandel på 1.500 kroner som trekkes ved første gangs utbetaling per kalenderår, og det er en øvre utbetalingsgrense på 20.000 kroner per enkeltsøker.

Dersom du søker, må et fast skjema benyttes og siste frist for levering er 31. desember. Helsefondet har vedtatt fra høsten 2004 å forlenge fristen på kvitteringer og dokumentasjon. Dette så fremst at søknaden er inne innen 31. desember. Søknader behandles fortløpende, og vedtaket kan påklages.

DETTE FÅR DU STØTTE TIL:

Briller - levert av offentlig godkjent optiker, 1000 kr i egenandel

Fysioterapi/kiropraktor - behandling etter rekvisisjon fra lege

Tannbehandling - 50 prosent må dekkes på egenhånd, maksimalt bidrag per år er 5.000 kr

Medikamenter på hvit resept

- må være utstedt av lege i Norge, overstiger utgiftene 1.500 kr må det først søkes om delvis støtte fra trygdekantoret

Særskilte tilfeller - transport i forbindelse med sykdom, hjemreise ved død eller alvorlig sykdom i nær familie, saker som er avslått hos trygdekantoret, sosialkontor eller forsikringsselskap

TIPS UTROPIA!

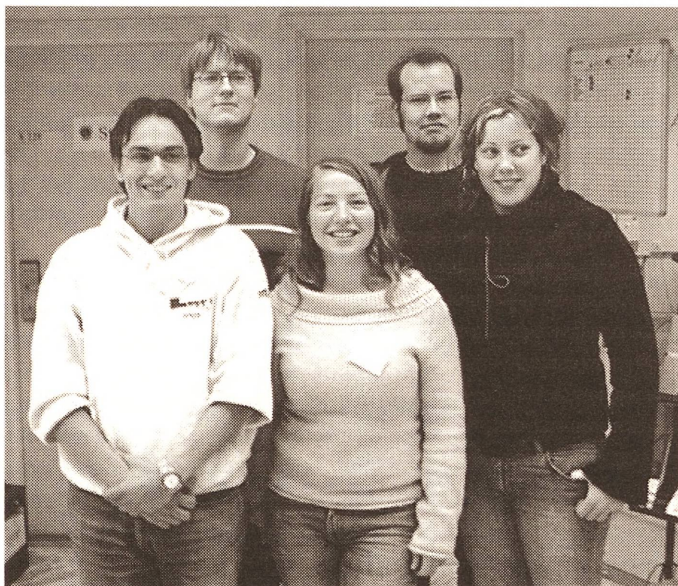
Beste tips belønnes med to gratis kinobilletter.
utropia@utropia.no 77645900

TROMSØ
KINO

Onsdag 1. desember 2004

13

KRONIKK

STUDENTSTYRETS
ARBEIDSUTVALG (AU)

Studentstyret: Året som er gått og litt om hva som kommer

Studentstyret NSU-Tromsø er et lovpålagt organ som skal representere studentene i alle sammenhenger ved Universitetet i Tromsø. Studentstyret består av representanter politisk og ikke-politiske lister, representanter fra Fakultetene og NFH, samt en representant fra Internasjonal Studentunion og en representant fra Samisk Studentforening (SSSR).

De "politiske" listene som i år har vært representert i studentstyret er sosialistisk studentlag (SSL), Moderat liste, frivillig samfunnsliste og velferd intensivt parti (VIP).

Studentstyret velger et arbeidsutvalg på fire personer som jobber heltid med studentpolitiske saker i ett år.

Året 2004 har gått fort for studentstyrets arbeidsutvalg, som har sittet på kontoret i andre etasje på hovedgården. I perioder har vi vært nødt til å lete etter arbeid og saker å kjempe for, i andre perioder har det vært så hektisk at vi ikke fått gjort unna mer enn det som haster mest. Nå på slutten av året vil vi benytte anledningen til å fortelle litt om de viktigste tingene vi har gjort i Arbeidsutvalget i perioden.

Landsting og internasjonal konferanse

Den største og mest prestisjetunge oppgaven vi hadde, var å arrangere NSU sitt femtiende Landsting i Tromsø i slutten av mars. Det er første gang på mange år at landstinget har vært avholdt utenfor Oslogryta. Landstinget er Norsk Studentunions høyeste organ består av rundt hundre og tretti delegater og observatører

fra medlemsinstitusjonene. Arrangementet ble vel gjennomført med mange positive tilbakemeldinger. I tillegg ble Jørn Henriksen fra Tromsø valgt til ny leder i NSU.

Studentstyret arrangerte en internasjonal studentrettighetskonferanse i månedsskifte april/mai. Det kom representanter fra studentorganisasjoner i fra sju land, i tillegg deltok internasjonale studenter tilknyttet Universitetet i Tromsø. Konferansen satte fokus på studentorganisering og de utfordringene man møter på i andre land. Konferansen var en stor suksess, og arbeidsutvalget mener studentstyret har kommet med et lite bidrag i kampen for studenters rettigheter i andre land gjennom å knytte kontakter mellom de deltakende studentene.

Internasjonale studenter og utveksling

De internasjonale studentene stod også i fokus for en annen del av arbeidet som tok opp en del tid i vårsemesteret. Studenter på de fleste kvoteordningene som er over 26 år

mistet plutselig retten til å få støtte til reiser innad i landet, og mange studenter fikk seg et sjokk da de oppdaget at de måtte finansiere reisen fra Tromsø til Oslo når de litt senere skulle forlate landet. Samtidig innførte Kommunal- og regionaldepartementet en behandlingsavgift for alle søknader om arbeids og oppholdstillatelse. For en internasjonal student koster det nå 800 kroner bare å få behandlet en søknad om å reise inn i landet for å studere, og ytterligere 800 kroner for å ha de nødvendige papirene for å jobbe ved siden av studiene. Vi tok opp saken med Stortinget og Utdannings- og Forskningsdepartementet, men svarene fra kommunalministeren tyder på at studenter må fortsette å betale for å komme inn i landet.

Samtidig har vi i løpet av året satt fokus på den manglende utvekslingen av studenter fra Tromsø. Universitetet i Tromsø er blant de institusjoner i Norge som tar inn flest studenter fra andre land, men er samtidig en av de dårligste i klassen når det gjelder å sende ut studenter.

NSU har pekt på at det er den skjeve finansieringsordningen som kan ta en del av skylden, men det er ikke å stikke under en stol at universitetet må ta sin del av ansvaret. Vi mener at vi er langt på vei har lyktes i å få administrasjonen til å forstå dette og at saken arbeides videre med.

Studenter er ingen valgkampssak

Høstens store sjokk var Regjeringens forslag til Statsbudsjett. Etter flere års arbeid for å få lån og stipend indeksregulert endte vi opp med fjerning av reisestipendet, mindre midler til å bygge studentboliger for, kutting av fire tusen studieplasser og ingen økning av lån og stipend.

Slik det ligger an etter budsjettforliket mellom regjeringen og Fremskrittspartiet skal det mye til for å berge reisestipendet. Det er en mulighet for det, men vi anser det ikke som spesielt sannsynlig at det vil skje i denne omgangen.

Valgreform

I høst ble valgperioden for Studentstyret endret slik at Studentstyret for fremtiden vil foregå i vårsemesteret. Studentstyret og Arbeidsutvalget har nå har en valgperiode som følger det akademiske året, i stedet for kalenderåret. Vi håper at denne ordningen skal bidra til å gjøre det enklere for de som er interessert i å sitte i arbeidsutvalget å ta permisjon fra studiene sine, og dermed gjøre det lettere å finne kandidater til verv. Vi håper at dette vil føre til mindre frafall fra studentstyret i løpet av perioden, siden særlig de politiske listene merker et stort frafall over sommerferien. Og ikke minst, håper vi at dette vil bidra til en økt valgoppslutning, ved at de nye studentene ved Universitetet i Tromsø vil få en bedre sjanse til å forstå

hvordan studentdemokratiet ved universitetet fungerer, og at noen av dem vil engasjere seg i studentpolitikken.

Kvalitetssikring og vårt ansvar

Et annet viktig tema, i året som har gått, har vært kvalitetssikring av utdanningstilbudet ved universitetet. I året som kommer er det en viktig oppgave å følge opp dette arbeidet slik at kvalitetssikringsarbeidet ivaretar studentenes interesser. Dette arbeidet forutsetter at vi studenter engasjerer oss i arbeidet – de ansatte kan ikke se hvor skoen trykker for oss, det må vi fortelle selv.

Når vi studenter reagerer på feil og mangler i det tilbudet vi får er det viktig å ikke bare gå rundt og snakke om det med medstudenter, det må tas opp med studentråd/arbeidsutvalg på fakultetet, eller med arbeidsutvalget til Studentstyret. Når vi tar opp problemer med administrasjonene opplever vi at de lytter til oss og prøver å rette på problemene. Her kan nevnes engasjement fra studentene på medisinsgrunnfag som tidligere i år fikk i stand en forskriftsendring som presiserer at pensumlistene skal foreligge ved semesterstart.

Studentstyret jobber opp mot universitetet for å se til at kvalitetsarbeidet går rett for seg, men det viktigste er at studentene benytter seg av mulighetene de har til å evaluere emner og programmer, og etterspørre evalueringsmuligheter og resultater når det ikke foreligger. Samtidig har vi en større omorganisering av Universitetet i vente. Denne omleggingen av UiTø vil påvirke både ansatte og studenter og da er det viktig at studentstyret er en informasjonsformidler mellom studentene og universitetsstyret, slik at studentenes vilkår sikres.

Haloo Pohjola!
Halló Norðurlönd!
Hallo Norden!
Hallå Norden!

Flytte, studere eller arbeide i Norden?

Hallo Norden veileder deg gjennom byråkratiet
Tlf: 21 02 19 99 E-post: hallo@norden.no

norden

Nordisk Ministerråd

www.HalloNorden.org

UT

• NR. 15 • 1. DESEMBER 2004 • UKE 49 • 29. ÅRGANG

BRRR...

s. 10-11

Gauss s. 7

Jul igjen s.8

Marthe hvem?

For de som ikke har hørt om Marthe Valle, bekymre dere ikke. Hun kommer nemlig til Tromsø 5. desember for å overbevise om at hun har gjort seg fortjent til platekontrakten sin.

FRITHJOF EIDE FJELDSTAD

Klokka har passert to om formiddagen, og Utopia ser på det som et anstendig tidspunkt til å slå av en søndagsprat med den nyutsprungne artisten Marthe Valle.

Telefonvekking

– Hallo?

En litt trøtt, men nokså sjarmerende stemme, vitner om at vi kanskje har bommet litt på tidspunktet likevel. Marthe Valle snufser litt, og forklarer at natten var preget av litt spilling, sang og et solid inntak tobakk, men det er bare å spørre i vei. Å vekke folk på en søndag er kanskje ikke helt hyggelig gjort, men siden skaden allerede er et faktum så ymter jeg frem et lite oppvarmings spørsmål.

Hvordan vil du beskrive musikken din?

– Den er jo på en måte litt pop, men samtidig veldig personlig. Jeg synes den er ganske trivelig og håper at folk kan bruke den på flere måter. Enten lytte til, som koselig bakgrunnsmusikk eller til å inspirere.

Utopia lurar selvfølgelig på hva sangene hennes handler om, og den unge artisten sier at

– Jo, den handler jo litt om kjærlighet.

Der kom det.

– Og så prøver jeg å fortelle om hverdagslige ting. Noe folk flest kan sette seg inn i.

Du vil med andre ord beskrive deg selv som et svært jordnært vesen?

– Ja, definitivt. Folk som ikke kan ha beina festet til jorden kan verken ha kontakt med seg selv eller andre.

Av inspirasjonskilder, for sin egen del, trekker Valle frem Nord-Norge og spesielt hjemstedet, Harstad, som et midtpunkt.

– Å vokse opp på et sted som det former deg utrolig mye, og jeg savner virkelig å være der. I Trondheim er

det fint, men naturen her er ikke sammenlignbar med den i Harstad. Det gir meg masse inspirasjon til å skrive hver gang jeg er hjemme.

Debutplate

Men også Carole King og Red hot chili peppers er viktige brikker i Marthes musikkliv.

Chili peppers?

Utopia ser ikke helt koblingen.

– Ja. Jeg hører på så utrolig mye forskjellig musikk, noe jeg ser på som veldig viktig for ikke å gro fast i et monotont mønster. Å leke med masse ulike sjangere er fantastisk moro. Selv om den plata som kommer nå (*Four steps closer*) er veldig rolig og høstpreget, så kommer jeg nok til å variere mer på den neste utgivelsen.

I fremtiden håper naturligvis Marthe på å jobbe så mye med musikk som mulig, men skulle det gå på tverke med den utøvende karrieren så gjør hun en sikring ved musikkonservatoriet i Trondheim, hvor hun studerer musikkteknologi.

Hvordan er det?

– Det er utrolig spennende å få et såpass dypt innblikk i hvor mye innen musikk en kan sette seg inn i. Jeg elsker å holde på med blant annet studioarbeid. Men nå har jeg tatt en liten pause fra det for å få tid til artistvirksomhet.

Bursdagsbarnet

Ellers er det verdt å nevne at hun definerer seg selv som verdens heldigste person om dagen, og at hun spiller rhodes, hvor hun elsker å leke med maj7 akkorder. Hun vil ha George Bush (av protestaktige grunner), Nick Drake, Flea, Harald Eia og Dalai Lama til middag og mener at Maria Arredondo burde ta seg et låtskriverkurs, i stedet for å la andre skrive dårlig musikk for henne. Hun ser også frem til bursdagsfeiring på Credo i Trondheim 29.11 med plateslipp og billig øl.

Noe annet?

– Kunne kanskje hatt litt bedre økonomi...

Hun er visst ikke så ulik resten av oss likevel.

Foto www.underholdningsagenten.no

Sidespor

Bente Jensen

kultur@utopia.no

Har du tid til å lese dette? Og samvittigheten gnager når du også leser andre setning. Ja, jeg vet. Eksamener skal skrives, og gjerne alle ti sidene av dem slik det står spesifisert i oppgaveteksten. Bøker skal leses hele, ikke skummes. Vennskap skal pleies mens maset glemmes. TV'en skal stå der den alltid har stått, men er anbefalt avslått. Og mat må spises, men helst ikke lages.

Og akkurat da eksamensjaget slipper taket, toger pinadø jul, julekalendere, julekaker, julegaver, julestri, julekos og julemusikken inn døra uten å ringe på. Og det i tidlig november. Husk og skriv huskeliste, litteraturliste, ønskeliste, handleliste.

Pepperkaker eller krumkaker? Ribbe eller pinnekjøtt? Jul eller juling?

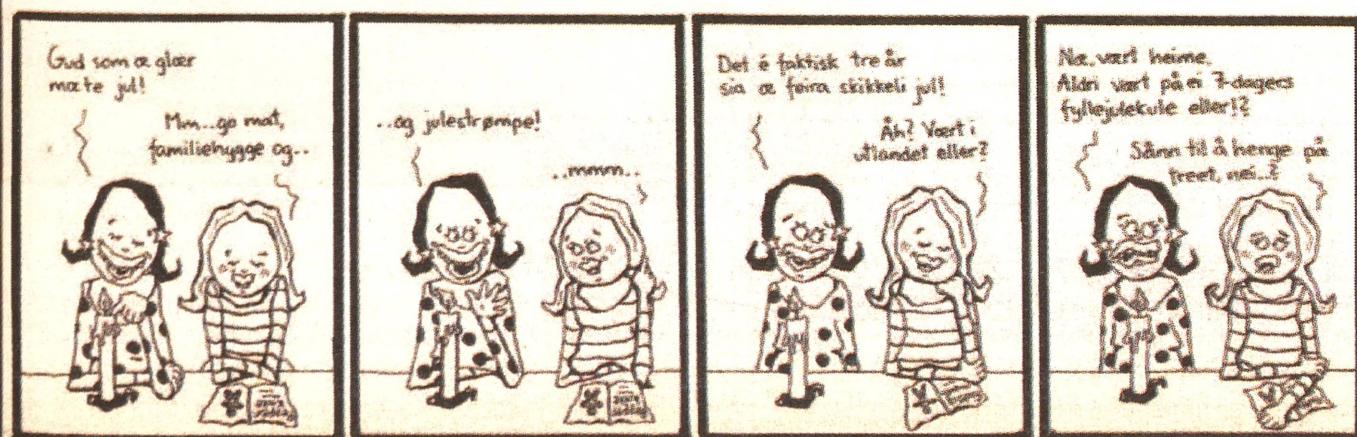
Det hjelper lite "å snakke om det", altså tidsklemma. For også den er man lei. Tid. Tid er noe som må bookes inn. Men vet du hva? Det har noen gjort allerede. Handelsstanden har booket farsdag, morsdag, Valentine's Day, Halloween, de noe tvilsomme elleville dagene, men deler jul og påske med kristendommen. Adbusters har booket 26. november til ikke-kjøp-festen sin og hvert land har reservert en dag i året som de kaller nasjonaldagen. FN har vært veldig flink til å karre til seg dager. AIDS dagen (1. des), Verdens vanndag (22. februar), og Menneskerettighetsdagen (10. desember) for å nevne noen. Rundt 60 dager i alt. Og på internett kan man finne et tidsanarki uten like, folk proklamerer dager som om det var tid nok å ta av. Men grådiggst av alle, har nok vært "greeting card" produsentene. Matsorter og instrumenter har alle fått sin dag. Visste du at 6. desember er Mikrobølgedagen? Andre eksempler er: "National Clean off your Desk Day" (andre mandag i januar), "Pie in the Face Day" (28 november), Hello Day (21. nov) og en av mine favoritter, "Make up your Mind Day" (selvfølgelig nyttårsaften).

Så den gjennomsnittlige person er faktisk dobbeltbooka mesteparten av året.

Tiden er rett og slett brukt opp. Så selvfølgelig har du ikke tid til å lese dette. Og ikke har jeg tid til å skrive den heller. Du burde ikke ha lest den og jeg burde ikke ha skrevet den. Men avsporing har vel aldri handlet om hva man burde gjøre.

Poenget er vel heller: Du måtte ikke lese det, måtte du vel?

tegneserien - Linn Iril Hjelseth

Korkonsert

Lørdag 4. desember synger universitetskorene Fullt på Høyde og Cantus Cordis julestemninga inn sammen med Mannskoret av 1995 i Domkirken.

BENTE JENSEN

For anledningen har tre kor slått sine stemmer sammen: det blanda universitetskoret Fullt på Høyde, helsefagkoret Cantus Cordis for jenter, og Mannskoret av 1995. Og ledet av sistnevntes dirigent, Hanne-Sofie Akselsen og en organist, skal de skape søt musikk som kan høres for femtilappen. Og da får man gløgg og pepperkaker på kjøpet.

Korøvelse

Utopia var så heldig å få være med på en av de to øvingene korene har sammen før konserten. Dirigent Akselsen vifter mye med armene og

lever seg inn i sangene der hun står foran de rundt 30 kormedlemmene.

– Glemmer ditt bud, synger Akselsen tydelig, husk g'en i glemmer! oppfordrer hun.

Det er tross alt den vanskeligste sangen, ifølge farmasistudent Ann Lisbeth Torbergesen, medisinerstudent Christina Dahl Solberg (begge fra Cantus Cordis) og fiskehelsestudent Emil Kristian Westad (Fullt på Høyde).

– Den er helt ny for oss, forklarer de.

Men de har forberedt seg godt og har til og med fått laget lydfiler som har blitt sendt på mail til alle kormedlemmene. Det må ha

KORKONSERT: Dirigent Akselsen vifter mye med armene og lever seg inn i sangene der hun står foran de rundt 30 kormedlemmene..

Foto JAN ERIK KRISTIANSEN

funka. For når Utopia tusler ut i vintermørket etter øvingen, er julestemninga allerede i emning.

Lørdag 4. desember, kl. 19.30
Domkirken
Inngang: 50 kr

Gøy med dritt-tv

– Dette er drittsekk-tv. Jeg kunne aldri tenkt meg å se *Det svakeste ledd* hvis jeg ikke var med selv, forteller lærerstudenten Runa Rodahl Øvland.

OLE-KRISTIAN S. LOSVIK

– Jeg synes vel egentlig ikke at unger bør se på dette, og det er ille at man skal le av drittsekk-tv. Hele greia er egentlig moralsk forkastelig, men det var morsomt å være med, forteller

ITALIENSK FLAGG: – Det flaueste var uten tvil å ikke komme på fargene på det italienske flagget. Anne Grosvold syntes det var bekymringsfullt at en som ikke kunne det skulle bli lærer, ler Runa Rodahl Øvland.

tromsøstudenten.

– Anne Grosvold virker utrolig hyggelig utenom i dette programmet. Jeg synes virkelig synd på henne som måtte være så heslig med oss. Hun har fått mye ufortjent hets, og jeg kunne aldri tenkte meg å bytte med henne, sier 25 år gamle Runa.

Runa røyk ut som nest best på aller siste spørsmål fordi hun ikke kom på hva den forrige sentralbanksjefen het. Det synes hun var greit.

Men litt tidligere i programmet klarte hun ikke svare på fargene i det italienske flagget, og det har mange kommentert.

– Pappa ringte like etter programmet ble sendt forrige mandag og spurte om hun husket navnet hans. Han spøker med at han nå må leve med skammen, ler Runa.

– Jeg er vokst opp med spørrebøker, så det var vel kanskje litt på kanten.

Opptakene til denne runden av *Det svakeste ledd* tok over ni timer, og skjedde i vår. Det ble en lang dag, og Runa hadde eksamen i pedagogikk så det ble lesing i alle pausene i tillegg.

– Jeg har alltid hatt et nerdestempel på meg, så egentlig var det bra for imaget mitt at jeg ikke vant *Det svakeste ledd*, avslutter hun.

Bodega ut av kjeller'n

Vaflene gikk ned på høykant under åpninga av den nye Bodegaen i Teorifagbygget sist uke. Samfunnetspresident Kjetil Karstad håper det blir en vane.

BENTE JENSEN

– Ny, koselig og totalt forandret, slik oppsummerer daglig leder for Bodegaen, Victoria Gonzalez det. Hun skuer utover de vaffelispisende besøkende som har møtt opp til åpninga i første etasje av Teorifagbygget denne fredagen 26. november.

Kunstutstillinger?

Bak disken står Samfunnspresident Kjetil Karstad og steker vafler for harde livet. Og om han er glad for at Samfunnet endelig har fått sin Bodega opp fra Administrasjonsbyggets kjeller

til Teorifagsbyggets lokaler?

– Åja, er du sprø! utbryter han og sier han håper kafeen får flere besøkende nå enn de har hatt tidligere.

– Jeg kommer nok til å svippe innom, ja. I hvertfall hver onsdag for å spille blood bowl, smiler Irene Foss (28), statsvitenskapstudenten som sitter fornøyd og tilbaketil i en av de nye stolene og knuger en tekopp. På bordet ved siden av sitter fire studenter og spiller Trivial Pursuit, en av de mange spillene som du finner i hyllene i kafeen.

Gonzalez har planer for den nye Bodegaen, ikke bare skal de fortsette med å lyrikk aftener, men hun åpner også for at studenter kan ha foto- og kunstutstillinger der.

Espressomaskin

Når de får sin espressomaskin kan de dessuten tilby kaffeelskende studenter cappucino, mocca og latte, også selvfølgelig sin vanlige traktekaffe til 5 kr. Gonzalez håper å kunne ha fast åpningstid fra klokka 12

BODEGA: Mye er nytt i Bodegaen som endelig har flyttet opp i Teorifagbygget, men vaffellukta er den samme.

Foto INGVILD BUHAUG

til 18 hver dag.

– Men vi trenger folk, skriv det! sier hun.

“Bodega” betyr vinkjeller og selv

om du ikke finner dem i en mørk kjeller lenger, er ikke vaffellukta til å ta feil av: dette er Bodegaen.

ukas bilde

En dag på Toros hovedkontor på 90-tallet...

Ghandi lever!

Foto INGILD BUHAUG

AbVia

Utopia om 24 dager

Julen er herved offisielt erklært død, etter at store deler av Tromsøs befolkning har forspist seg på salmonellainfisert, kald surkål. Undervurder aldri ansvaret som trendsetter...

Utopia om 1 år

Anne Grosvold røk først ut av alle i det første programmet av *World Weakest Link*. Programleder Runa Rodahl Øvland påsto da at Grosvold umulig kan ha tenkt på annet enn hva hun skal skrive i sin neste bok.

– Mange gjør feil men kun Grosvold gir dem ut i bokform, sier hun i en kommentar til AbVia.

Fem i klemma om 3 år

Hva er du mest redd for? – jeg er nok mest redd for å glemme hvordan jeg har sett ut opp gjennom årene. Speilglad Sau (27), sosiologi. Det forklarer en del...

Hørt på desken:

– Aili Labansen jobber med å dissekere sel – Hun er sel-destruktiv...

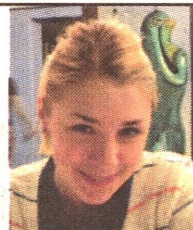
Manøvers Meningsløse Malerier

5 i klemma

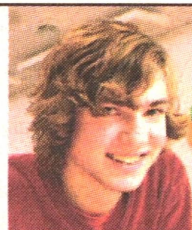
Hvilken julefigur ville du helst vært og hvorfor?

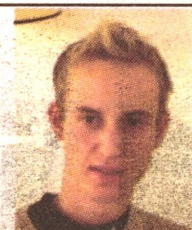
Daniele Pasqualucci (23), medisin
– Juletreet fordi alle putter julegavene sine under det.

Ester Marie Grenersen (22), ex.phil
– En julealv med vinger som kan fly rundt og ta hele julestresset rolig.

Steinar Vatne (20), biologi
– Den norske husnissen fordi han er så koselig!

Trond Ivar Sætre, arkeologi
– Julestjernen på juletreet fordi den symboliserer tro, håp og harmoni i julen sammen med familien. Samtidig liker jeg det fordi den symboliserer og forteller om

Kristin Øvrejord (20), enkeltemner
– Julenissen. Fordi alle er så glad i nissen!

Tekst og foto VICTORIA GONZALEZ

Verner om miljøet

Det er hektiske dager i Arkhangelsk. Alle sitter begravet i pensumlitteratur og nileser til kommende eksamener. Det var derfor flaks at jeg fikk til et møte med de travelt opptatte miljøvernerne i Aetas, som er søsterorganisasjonen til Natur og Ungdom. Medlemmene i organisasjonen er for det meste elever, studenter og unge lærere. De sitter bare med nesene i bøkene, men har flere seriøse prosjekter på gang.

– I dag har vi sendt avgårde en delegasjon unge entusiaster til Murmansk for å delta på oljekonferansen som arrangeres i samarbeid med Norges Natur og Ungdom, forteller de og fortsetter:
– Det er oljeboringen i Barentshavet som står på agendaen, og hvordan man kan hindre oljelekkasjer og skader på fisk, sjøfugl og natur, både

på norsk og russisk side av grensen. Et annet viktig prosjekt, som de er opptatt av, er treplanting. De forklarer at de har plantet 1200 trær i vår og i høst. Dette gjør de ikke bare for at trærne fungerer som et økologisk filter i en forurenset by, men vel så mye for å få oppmerksomheten rettet mot organisasjonen og for å drive økologisk utdanning av innbyggerne i Arkhangelsk, som ikke aner rekkevidden av de enorme miljøproblemene i regionen. Russland har ikke tradisjon for naturvern, så deres hovedoppgave er å motivere folk og vise at det nytter å engasjere seg. Jeg beundrer optimismen deres når man tenker på hvilke oppgaver de har å ta fatt i.

Som eksempel kan nevnes utrangerte atomubåter, giftig nedfall fra rakettutskytinger og urensset

utslipp fra industrien. I dag renner avfallet fra papirfabrikken rett ut i elva, det samme gjør kloakken fra byen. Det ble utarbeidet et program for å bedre disse forholdene, men penger til prosjektet er blitt borte i systemet. Det er også vanskelig å få opplysninger om hva som skjer. Russland er fremdeles et nokså lukket samfunn. I forbindelse med det planlagte atomkraftverket, som skal bygges ved Severodvinsk, er ikke befolkningen blitt informert om eventuelle negative konsekvenser. Nå har derfor miljøvernerne, med hjelp fra Greenpeace, gått til rettsak mot myndighetene. Aetas jobber derfor ikke bare med miljøvern, men også med å endre folks tenkemåte og mentalitet. Fortsatt sliter de med å komme til orde som politiske aktører i dagens Russland.

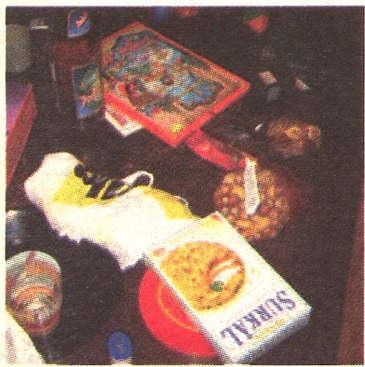
– Vi ser likevel lys i tunnelen. Ved hjelp fra Norge og organisasjoner i andre land, går arbeidet framover. Og det at Russland for litt siden skrev under Kyoto-avtalen, gjør at vi ser lysere på framtiden. Vi skal sammen gjøre planeten vår til en bedre plass å bo på, sa de før de løp avgårde til repetisjonsforelesninger på universitetet.

Anja Kristine Salo studerer russisk ved UiTø og skriver sin faste spalte fra Arkhangelsk.

Reisebrev Russland...

Juledødaren

Om du ikke får nok på julekvelden, skal du i alle fall få det nå. Utopia har en gang for alle tatt et sanseløst dypdykk i julens mange stimuli.

Tekst og Foto ANDREAS MYRVOLD/ERIK KASPARTU

Handelstanden har de siste årene gjort sitt beste for å ødelegge den gjenværende flik av mystikk og hygge som hører julen til ved å bruke den opp i Oktober, og på den måten assimilere oss inn i en nærmest translignende tilstand der vi ikke lenger greier å sette pris på de særpregede bestandelene i julekalaset. Det blir en selvfølge for oss å leve side om side med julepynt, julenisser og marsipangriser året rundt. Alle barns ønskedrøm om julaften hver kveld er i ferd med å gå i oppfyllelse, og vi i Utopia er jo ikke kjent for å være diltere. Det gjelder å teste alt over en eneste kam, så vi feiret fjompeaften 24. November.

Tørket frukt (fiken)

Andreas: Fiken er veldig godt.

Trine: Bra!

Julie: Fiken er godt.

Elise: Fiken ser ut som brukte posesnus for elefanter, og smaker drit. På dette utsagnet må selvfølgelig en større del av testpanelet prøve ut hvor godt fiken egner seg som snus, noe de kommer frem til at det ikke gjør, mye på grunn av den litt uhåndterbare størrelsen.

Therese: Dette var smakløst.

Plastjuletre

Elin: Det er kunstnerisk, men litt skakt. Godt for gjenbruk!

Johannes: Miljøvennlig, ja, og så slipper man å hugge ned skogen.

Reidar: Man må kappe ned skauen for å tynne, ellers dør den!

Det brer seg nå en stor strid i panelet om plastjuletrær faktisk er resirkulerbare, noe man ikke kommer frem til en gyldig slutning på.

Therese: OK. Det ryr ikke, og setter seg ikke fast i lestan!

Fargede juletrelys

I juryen hagler det med patetiske argumenter for hvorfor de ikke liker de fargesprakende og friske juletrelysene. Som for eksempel: "Man burde ha ekte lys", "De er brannfarlige", "Tuttifutti juletrær", "Ser veldig ferdig ut" og ikke minst det

patetiske "Å, så veldig amerikansk".

Et lyst hode gjør panelet oppmerksomme på at amerikanerne ikke har monopol på farger, og slår skuffet fast at den tilsynelatende oppgående ungdommen dessverre er forblindet av tradisjonsbegreper i en såpass grad at de er i ferd med å bli en del av den selv. Så mye for en konstruktiv utvikling av det fargerike julefelleskapet.

Panelet

Andreas

Pepperkaker

Reidar: De er gode, men slår ikke hjemmelagde.

Andreas: Dette er godte-erstatning, når man ikke har noe annet.

Elin: Tørre.

Elise: For mye pepper!

Heidi Beate: Det er jo pepperkaker!

First price klementiner

Alle syntes dette var glimmers, unntatt Johannes som mente de var sure.

Gløgg

Gløggen er klar. Uten nøtter, rosiner, nellikspiker og alkohol. Hmm...Ganske pleine greier ja, men det er av og til begrenset hva man får tid til i en hektisk juletest-tid.

Elise: OK

Johannes: Helt grei.

Øyvind: Årets første kopp er alltid best!

Guro: God jul.

Therese: Den mangler rosiner.

Glenn: (som kom litt senere) Den var god, men kald.

Julekalender

Nilles 10-krones kalendere har man vel ikke tidenes forventninger til, men den ser slett ikke verst ut, er de fleste enige om. For mange i panelet blir det likevel en skinnert, men ikke prisensbedrar-opplevelse.

Guro: Stygt.

Therese: Fysh, æ stemme blankt.

Erik: Nydelig, akkurat som sjokolade ekalendersjokolade skal være! Æ fikk både 1, 12 13 14 og 15!

Reidar: Kan godt tåle den her.

Øyvind: Jeg vil ha melk til dette her.

Trekk for at 24 ikke er spesielt stor.

Andreas: Skuffelse at 24 var ekstra vondt.

Reidar: Det er ikke rart at 24 smakte vondt, siden du åpnet det før tiden

Glenn: En aldeles forferdelig sjokolade og en fryktelig amerikanisert og glatt kalender.

Julegrøt

Julegrøt er grøt med mandel i kom vi frem til da vi ble klar over at vi ikke hadde kjøpt inn risengrynsgrøt.

Havregrøt uten salt, sukker, kanel og smør måtte derfor gjøre nyften.

Det gjorde den. Erik og Therese fikk æren av å kapp-ete. Erik var den heldige vinner og vant følgelig marsipangrisen.

Erik: Å spise grøten med mandel i er veldig spennende. Jeg sitret i hele kroppen, og da jeg fant mandelen var det en ubeskrivelig glede! Jeg er lykkelig nå.

Marsipangris (med sjokoladetrekk)

Erik: Jeg vil anbefale marsipangris til alle. Kan vi teste julebrusen no? Jeg må spise alt på en gang og skylle ned med gløgg og julebrus.

Julebrus

Elin: Dette er ikke julebrus!

Erik: Søringer hele gjengen!

Elin: Skal vi tre fra Kristiansand stemme om CB-Julebrus er best?

Enstemmig vedtatt. Dette er sukkerkliss.

Therese: Dette er jo ikke Mack sin!

Surkål

På grunn av det åpenbare bryet med å tilberede og gjøre klar såpass avansert julemat som surkål, valgte vi å spise den kald.

Reidar: Meget dårlig at du ikke kan åpne den uten saks, men ellers steingodt!

Eva: Det er ikke så ille, men den smaker bedre varm.

Øyvind: Det er første gang jeg spiser surkål, og det var fantastisk!

Heidi Beate: Dette er en sekser siden jeg kommer fra Grimstad, samme sted som surkålen.

Julepynt

Denne kategorien åpner jo for så mangt, og vi valgte derfor ut en skikkelig gjennomsnittlig julepynt vi kunne ta i nærmere øyensyn, nemlig en julestjerne-ting, også kjøp på Nille. Therese: Jeg liker stjerner, men denne er for glorete.

Guro: Forferdelig.

Glenn: Jeg liker ikke julepynt, men denne er ikke så ille, hvis man legger godviljen til.

Juleverksted

Noen begynner etterhvert å finne frem glanspapir og saks, og det viser seg at mange husker kunstene fra barne og ungdomsskolen.

Elin: Papiret krøller seg.

Guro: Hvor er saksa?

En rekke mer eller mindre kunstferdige utformede julekurver vises stolt frem en lang lang stund etterhvert. Engasjementet tydet på at dette var vellykket.

Julenissen/julegaver

Så kom nissen ned gjennom pipa, og gav fra seg den eneste julegaven han hadde med. Dessverre gikk det på trynefaktor og gaven tilfalt derfor Therese. Alle fikk likevel julefølelse og det ble en god stemning.

Therese fikk akkurat det hun ønsket seg, nemlig tre par tennissokker i størrelse 41-45. Etter et lite gavedryss med juleglitter fra julestjerna på seg ble de plutselig forvandlet til luksusjulesokker!

Til slutt satt alle igjen med den velkjente julaftensutmattelsen, og var enige om at det var en god jul.

Testpanelet bestod av fjøsniiser fra Øytun folkehøgskole, samt Utopias små hjelpere:

Elin, Øyvind, Johannes, Reidar, Sven-Ivar, Trine, Elise, Julie, Heidi Beate, Margit, Guro, Therese, Glenn, Erik og Andreas.

Gauss meg her og Gauss meg der

Hva gjør man når karakterene blir for gode? Det er registrert avvik fra Gauss-kurven etter at kvalitetsreformen ble innført; ett av stedene dette problemet gjør seg gjeldende er filosofi.

RAGNHILD HAGEBERG

Det nye karaktersystemet baserer seg på Gauss kurven (også kjent som normalfordeling) der 10% av studentene skal få A, 10% E, 25% B, 25% D og 30% C. Det ryktes at på filosofi er ikke dette tilfellet; karakterene er "for gode". Dette kan saktens tolkes i mange retninger, men som rimelig er når ett problem er i gjerde vil jeg forsøke å finne ut hva det er og en brukbar løsning.

Problem 1: Universitetene har ansatt en gjeng usedvanlig slappe professorer som ukritisk strør om seg med gode karakterer (med latter, klunkelyder og klirring av glass i bakgrunnen). En sammensetning av folk som på uforklarlig vis kom til å ha en sammenfallende høyst tvilsom standard for karaktersetning. Miljøpåvirket? Sugd inn i en ukultur, ja, akkurat her i Tromsø har alle de "snille" professorene samlet seg for å gi studentene for gode karakterer. De har neppe rent mel i posen. Forsøker de å utsmykke sitt eget karrieremessige skrytealbum, eller er de sadister som nyter å servere studenter et vrangbilde av sine egne evner og prestasjoner slik at de utvilsomt går på en smell så snart de beveger seg utenfor universitetets vegger? Professorene må revidere sine egne målestokker. Mindre må være godt nok. La oss trekke lærernes dømmekraft og faglige kompetanse i tvil. Eller skal vi spore tenke enda lenger tilbake? Hvilken fjomp ansatte dem?

Problem 2: Studentene er for dyktige. Det kan tenkes at studentene på det unødvendig høytsvevende faget filosofi er motiverte. Ingen skulle vel tvile på, ut i fra antall studenter å dømme, at dette er noe for spesielt interesserte. En slags akademisk ekstremsport ut i et snøras av arbeidsledighet. Et fag som verken lokker med status eller penger, og snarere gjør familien din fortvilt og frustrert; hva annet kunne få noen til å studere filosofi enn idioti og et ønske om å gjøre det bra. Til tross for at din neste jobbsøknad mest sannsynlig blir "rundvask utføres billig, mastergrad i filosofi." Eller de sitter selvtilfreds, og gleder seg til professoren skal gå av med pensjon slik at de selv, med sin unike intelligens, kan innta stolen i høysetet.

Problem 3: Forelesningene er for gode. Professorene må simpelthen senke nivået på undervisningen, gjøre den kronglete, og stoffet vanskelig tilgjengelig, slik at de kan være sikker på at når eksamen kommer er det ingen som har skjønnet noen ting, og karakterene blir dårlige. Tips til forelesere som ønsker å senke karakternivået: Hold tilbake informasjon, eller enda bedre: Legg inn feil i forelesningen så studentene går rett i baret. Det er tydelig at den høye kompetansen blant universitetets ansatte er et alvorlig problem.

Vi skal ikke kimse av den eminente kurve som har sitt utspring i naturvitenskapen. Det viser seg at et stort antall ting, som for eksempel kroppshøyde, har en tendens til å fordele seg slik over tid. Det er, som Kant ville si, "den store kunstnerinne naturen", som sørger for at normalfordeling skjer. Og plutselig slår det meg som paradoksalt at mennesker må gripe inn i naturen og manipulere frem en normalfordeling slik at naturens hensikt skal skje fyllest. Det må være menneskets tendens til å gripe inn i egen natur for å fremstille det de anser for naturlig for seg selv som menneskets natur. Nå er ikke akkurat likheten mellom størrelsen "kroppshøyde" og samlebetegnelsen "filosofi" slående. De fem-sju stykkene som dukker opp på kursene er selvsagt et representativt utvalg, eller er det her eliten har havnet? Eventuelt de studentene som har satt seg fore å sove seg til gode karakterer.

Hva forteller det oss når det blir et *problem* at en B oppgave får karakteren B og ikke en C? Jeg etterlyser de professorer som har mot og ansvarsfølelse nok til å gi en oppgave *feil karakter* "for the sake of Gauss." Statistikk har den egenskap at den passer over alt! Spesielt på små grupper som fem, eller enda mer gunstig: to. Jeg presenterer "teorien om Gauss-kurvens primat: " La Gauss-kurven være selve kriteriet på et fags legitimitet ut i fra følgende

resonnement: Et fag som har for få studenter til at Gauss-kurven, som ved et trylleslag, springer ut av seg selv, kan ikke ha legitimitet som fag fordi *karakterene aldri kan bli korrekte*. Karakterer fra fag som ikke fyller det nevnte krav gjelder ikke som ekte karakterer; professorene ville jo drive direkte dokumentfalsk ved å utstede slike vitnemål, noe som er straffbart, og må unngås. Umulige kurs lukes ut slik at elever endelig kan få sin fulle rett til å bli normalfordelt i tråd med matematiker, fysiker og astronom Johann Carl Friedrich Gauss krav til fullkommen stringens og systematisk fremstilling.

Problem 4: Studentene er uansvarlige. Er vi for dårlige til å normalfordele oss selv? Ingen tror vel vi har kontroll på egne prestasjoner og arbeidsinnsats? Tiden med ukulturen blant studenter med unormal karakterfordeling er nå over. Det må tas ett oppgjør med hensynsløsheten ovenfor de som skal sette disse karakterene. For å gjøre prosjektmakerregimet fornøyd må vi studenter fordele karakterene normalt blant oss selv slik at hver får sine tilmålte A, B, C, D og E jevnt fordelt over fag, grader, kurs og semestre; karakterkommunismen, hvor man i forveien avtaler hvem som denne gang skal skrive A oppgaven.

- Knut skrev C oppgave forrige gang, dessuten har han en overvekt av B oppgaver bak seg. Det er på tide med en A, for at vi skal holde kurven folkens! Vi kan ikke tillate oss noen pinlige avvik, vet dere!

Siden det er så populært med ulike AIDs om dagen, tenkte jeg å gi mitt bidrag til å gjøre dette til en bedre verden å leve i: "Karakter AID." Jeg vil personlig gå inn for å senke karakternivået betydelig. Jeg mottar min E med stolthet, for kanskje blir vi alle til sammen normale.

Lykken er å være kvalitetsreformert og normalfordelt!

Ragnhild Hageberg tar en bachelor i filosofi ved UiTø.

Jul e gaver

Små og store barn teller ned til den store dagen, med forventninger til hva som skjuler seg i pakkene under treet. Men før de kommer dit må de anskaffes.

THERESE-MERETE LINDSETH

Det beregnes at Norges befolkning i år vil bruke omlag 10,7 milliarder på julehandel i november og desember. Vi legger igjen store summer på julemat, julepynt og ikke minst julegaver. I Troms betyr det omlag 2820 kroner per person. Og mens engler daler ned i skjul har jula blitt en kjøpefest og vi bruker stadig mer på pakker.

Vikingene hadde sin lysfest på denne mørke tiden av året. De fikk gaver. I nyere tid er det Jesu fødsel som er grunnen til denne julehøytiden. Han fikk gaver. På julaften er det en stor sjanse for at du også får en gave eller to. Men hva skal man kjøpe? Hva kan man lage?

Nissefar

De færreste av oss forventer besøk av Julenissen himself på den store dagen. Men det bor en nisse i oss alle, det er bare å komme i kontakt med den. Julenissen slik vi kjenner han har opprinnelse i den alvorlige biskopen og helgenen, Sankt Nikolaus fra Lilleasia. Han er først og fremst beskytter for barna. På sitt vis delte han ut gaver og mirakler i desember. Han fulgte med på lasset da Nederlenderne utvandret til Amerika for 400 år siden. Og der har han gjennomgått noen forvandlinger, fram til den rødkledte mannen med skjegg som kommer ned pipa.

Te for to

Julegavelister er et kjent fenomen, men med eller uten disse listene finner noen veien til Taras på jakt etter gaver. Vi åpner døra og kjenner en herlig blandet lukt av nykverna kaffe og te med lukt og smak fra fjerne himmelstrøk.

Gaveposer er alltid populært, sier Silje Hustad viser oss et bredt utvalg av ferdige poser fylt til randen med duftende kaffe/te, kopp og godis.

«Dette er pakken som sier "håper du kan kose deg med denne"».

Men du kan lage slike selv. Fyll en pose, kurv eller eske med godsaker du vet den som får det blir glad for. Gode oljer, røkelse og marmelade, krydder og litt sjokolade. Julepynt, kaffe, te og kanskje et festlig krus til å

nyte drikken i. Det bare pengepung og fantasi som setter stopper her.

Nissens verksted

Men pakker må ikke kjøpes. Nisseverkstedet kan du flytte hjem til ditt eget kjøkken. Og du trenger ikke avansere mye for lage noe annet en dorullnisser.

Det er mye som er enkelt å få til. Såper, flott julekort og smykker. Britt Sjøerbom ved Troms Hobbysenter selger mye utstyr til store og små nisser for tiden.

Det går mye utstyr til gelelys, drops og smykker for tiden. Har følelsen av at det bor mye kreativitet i studentene som er innom. Når du kjenner den om skal få pakken godt, blir gavejakta mye enklere. Og det skader ikke med en ønskeliste eller to om slekta er stor.

Er du i tvil

Man trenger jo heller ikke dele ut pakker. Et godt alternativ er å gi noen du er glad i tid. En dyrebare ting du hverken kan kjøpe eller lage, kun deles. Sett av tid til hverandre, gjør noe sammen, det trenger ikke koste s mye. Og tid er ikke minst en gave man kan dele hele året.

Så uansett hva slags nisse du er, fjøsnisse eller ei, er det bare å legge hjernen i bløt. Og er du i tvil om det skal deles ut noe på julaften får du stille deg selv nissespørsmål nummer en: Er det noen snille barn her? Ikke snill, ikke pakke! For det er vel ikke det jula handler om, eller...?

Hobbyforhandlere

Hobbitten
Solstrandveien. 25
Tromsdalen

Hobbystasjonen
Strandgata. 28
Tromsø

Peggy Hobbyverksted
Skogveien. 14
Tromsdalen

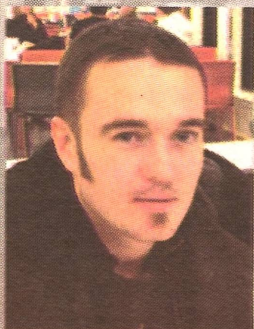
Tromsø Hobbysenter
Storgata. 104
Tromsø

Tromsø Interbok
Storgata. 93
Tromsø

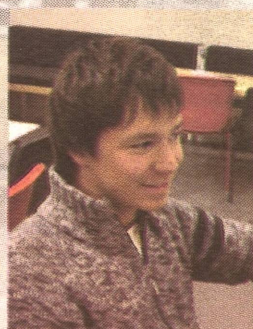
Nye Arctic Metervare
Storgata. 78
Tromsø

Fire i juleklemma

Hva er den beste eller verste julegaven du noen gang har fått?

Steinar Apeland (22 år), psykologi
– Aller gladest ble jeg nok for en lilla løkholder, som jeg fikk av en venninne og er et tegn på hennes kjærighet til meg. Er i daglig bruk hjemme hos mine foreldre.

Kjell Magne Johnsen (25 år), arktisk landbruk
– Det finnes ingen dårlige julegaver, det er den gode tanken bak som teller! Men billig sjampo...

Heidi Lydersen (23 år), praktisk pedagogikk
– Beste gave må være en jeg fikk av venninna mi. Hun hadde laget ei bok med egne dikt, tegninger, foto og fortellinger. Den varma skikkelig!

Tarald Sæstad, 25 år, praktisk pedagogikk
– Ble litt skuffa jula da jeg var 14. Fikk en hest, som jeg ikke hadde ønska meg. Men i etterkant er det noe av det beste jeg har fått. Hesten ble døpt Dina og vi har delt mye flott sammen.

Tekst THERESE-MERETE LINDSETH Foto BENTE JENSEN

På shopper'n i Kilpis

Det er ikke bare i Trøndelag og Østfold at folk farer over grensa for å kjøpe kjøtt og andre godsaker til jul. Utopia dro på harrytur til Kilpis.

GLENN FAGERVIK

Den svært så mikroskopiske bygda Kilpisjärvi, eller Kilpis som den heter på folkemunne, er et yndet turmål for familier i Tromsø og andre deler av Troms Fylke. Vi startet i Tromsø en kald formiddag i slutten av november. Herrene Fagervik, Kaspartu, Myrvold og "5 i klemma"- Steinar satt kurs for Suomi for å sjekke trøkket. Dårlig føre og mye snefokk fra trailere gjorde reisen smått ubehagelig for sjåføren, men det skulle vise seg å bli verre etter første stopp som var Nordkjosbotn, der det ble pølsepause.

Etter Skibotn ble det ille, og på fjellet like før grensen blåste det kraftig, null sikt, og vi fikk en følelse av å være med i Rally Finland. Men vi kom omsider frem. Eller gjorde vi det? Vi ble litt usikre da vi fant ut at både bensinstasjonen og hotellet var stengt for vinteren, og undertegnede som hadde fått det ærefulle oppdraget å være sjåfør hadde glemt hvor langt det var å kjøre. Kilpisjärvi har 80 fastboende innbyggere og det er ti mil til nærmeste tettsted Karesuando. Men siden vi hadde for lite bensin til å nå Skibotn måtte vi kjøre videre.

Oase i ørkenen

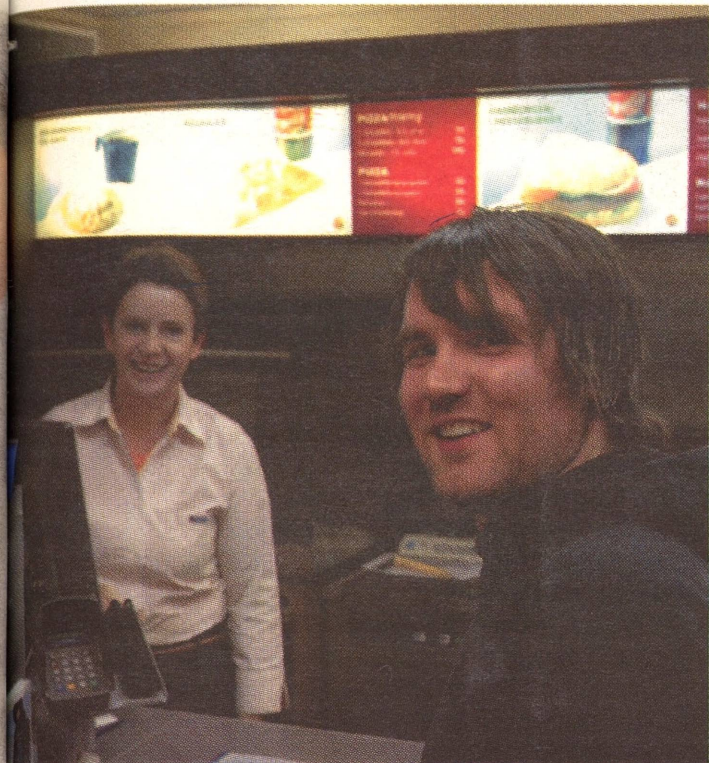
Og der, som en oase i ørkenen lå det. Et stort, opplyst skilt som varslet Kilpis-Halli vitnet om at vi ikke hadde kjørt forgjeves. Stor jubel og lettelse rådet i bilen, og det var bare å gå inn å ta butikken i øyensyn. For de av oss som hadde vært der før, var det intet uventet syn, men for de uforberedte måtte det ha vært en skuffelse. Butikken kan minne om en svært liten utgave av Eide Handel på Kvaløya, der matvaredelen er desidert minst. Snøskuffer, hansker, kjøkkenutstyr og servise av ulike slag og mye annet, som vi også finner her hjemme er ikke spesielt billigere. Men som julegavehandelsted er det noe å hente. Suvenirer i alle former og fasonger lyser mot oss. Sjappa er ikke stor, men

plassen er utnyttet maksimalt. Men på matsiden kunne utvalget vært atskillig større. Overdimensionerte godteposer fulle av e-stoffer ga oss en aldri så liten taxfreefølelse. Sommerens grilldresskledte nordmenn var av naturlige grunner fraværende. Vi møtte en landsmann (på vei fra Russland og hjem til Hatting,) og noen fastboende som var der for å handle middag.

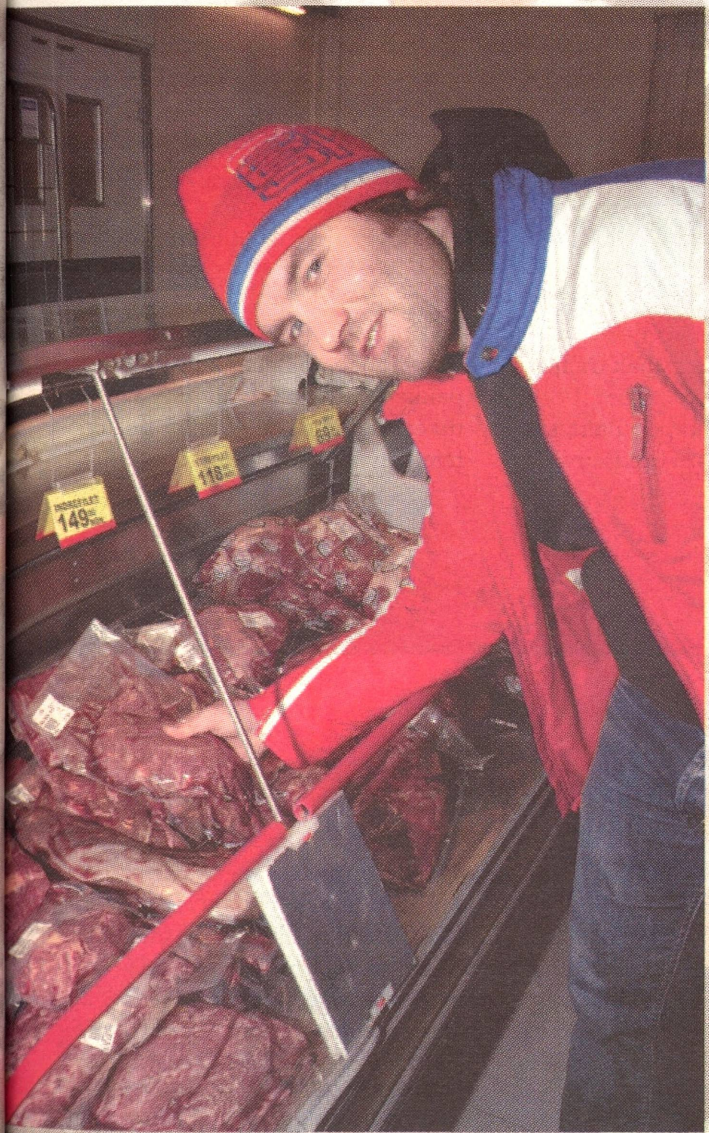
Prisene var en skuffelse. Brus er mye dyrere og øl bare noen kroner billigere enn i Norge. Det gjelder også det meste av matvarer. Så økonomisk er det ikke mye å hente.

Kilpis by night

Av uteliv er det en kafe som stenger kl. 17 og en pub som åpner en time senere. Det er flotte forhold for friluftsliv og det fins et teknisk museum som er åpent i sommerhalvåret. Men nå i november er turismen og handlekåte nordmenn fraværende. Men det tar seg opp hver helg, fikk vi vite. På turen tilbake stoppet vi på Volla Gjestestue der undertegnede inntok hestebiff med fløtegratinerte poteter (nam!), noe som nesten var verdt turen alene. Vi kom oss helskinnet hjem, med noe mat og mest drikkevarer og ingen julegaver.

ORDKJOSBOTTEN: Steinar kjøper mat.

KILPIS: Steinar kjøper mat.

KILPIS: Steinar kjøper drikke.

Foto ERIK KASPARTU

UTROPIA TESTER HELSEBRINGENDE AKTIVITETER

Hopp i havet

Det er ein tidleg søndag formiddag etter ein sein laurdags kveld. Kulda river i fire halv nakne mannskropper. Det er berre ein ting å gjera: kasta seg ut i det.

ASKILD GJERSTAD

Medan mange studentar søv, og vanlege nordmenn nyt ein lat sundagsfrukost og tenner årets fyrste adventslys, er fire tromsøstudantar samla i ei stove i eit kollektiv nedanfor symjehallen på Alfheim. Utanfor er det -3, og ein dryg halvmeter snø ligg som eit mjukt teppe kring ein sundagsdøsigg universitetsby. Ein skulle tru at skigåing ville vera ein perfekt aktivitet på ein dag som denne. Men denne dagen kan også brukast til meir sumarlege aktivitetar. Søndag er nemleg fast badedag i dette kollektivet, og det er ikkje bassenget på Alfheim som er badeplass for desse karane. Dei fire representerer nemleg det som må vera den einaste utandørs vinterbade-klubben for studentar i Tromsø.

Grunnleggjarane

– Det starta eigentleg som ein idé for å koma seg opp søndags morgon, og for å bli kvitt dagen-derpå-følelsen etter laurdagsnatta, seier Njål Kvendseth,

som tidleg i haust tok initiativ til vinterbadinga. Han har passande nok berre sove tre timar i natt, og kvelden, natta og morgonen har gått med til å drikka kaffi, prata i telefon og lesa Jens Bjørneboe.

– Dette er den fyrste gongen eg er oppe før klokka tre denne veka, eg har ikkje sett dagslys på lang tid, seier han stolt og utan spor av ironi.

Eigentleg er det over ti medlemmer i badeklubben. Etter kvart som vinteren har sige på, er fråfallet blitt større og større, og orsakingane for å ikkje koma er blitt meir og meir kreative. Dagens beste står Mikkel for, som i siste liten sender ein sjarmerande sms: "Skulle gjerne blitt med, men har innsett at jeg må pugge". Han om det. Jon Sigurd og Lone er på meir sikker grunn. Dei har nemleg vore på fest, kor dei havna i slåsskamp med kvarandre, og bae føler seg skadde og bakfulle nok til at dei står over badinga i dag. Heldigvis er dei ikkje sjukare enn at dei kan bli med som tilskodarar.

Men trass i alle fråfalla, er det tre karar som så godt som alltid møter til

sundagsbading. Njål Kvendseth, Joep Aarts og Clemet Askheim grunnla badeklubben for knappe tre månader sidan. Dei tre utgjer den harde kjerna i den uformelle klubben, og det skal meir enn bakfyll og lekselesing til for å hindra desse karane frå å stå over det faste sundagsbadet. Ved sida av desse skal Utopia sin utsendte skribent for dagen vera med på badinga. Han har vore med nokre søndagar før, og dessutan er jo deltakande observasjon er eit høgt ansett ideal på Universitetet. Fotografen er nok dagens einaste med ei verkeleg godt alibi for å ikkje bada, han har det ærefulle oppdraget å dokumentera at det verkeleg finst studentar som badar av fri vilje midt på vinteren.

Magien i eit vinterbad

Det er noko lett nervøst over gjengen på vegen ned til den faste badeplassen ved Polaria. Rett nok har me alle vore i sjøen ein vinterdag før, men i dag er det både snø- og fråfallsrekord. Vinterbading er dessutan noko ein aldri blir heilt van med, anten ein debuterer eller

har halve vintersesongen bak seg. Joep plar vera den fyrste i sjøen, han stuper vanlegvis uti før me andre har fått på oss badebukse. Men i dag er det annleis. Me bestemmer oss for å arrangera eit synkront hopp til ære for fotografen, og dermed kastar me oss i havet samtidig.

Opplevinga av eit vinterbad kan knapt nok skildrast med ord. Du må prøva det for å skjønna kva som er magien. Frå den augneblinken ein er i vatnet, er ein ikkje lenger tilstades i den vanlege verda. Tankane og kroppen lever sitt eige, maniske liv. Mange undrar seg over kva i all verda som får folk til å bada av fri vilje midt på vinteren? Kanskje noko av svaret ligg i at eit vinterbad er eit sterkt brot med det vanlege, behagelege livet. Eit vinterbad kan opplevast som eit sjeldan augneblink av smerte og fryd i eit heller forflata daglegliv.

Men best av alt er det likevel å koma på land etter eit skikkeleg vinterbad. Heile kroppen sitrar etter at ein er komen på land, og om det er kaldt nok i vatnet får ein med seg energi for fleire timar. Det skal seiast

Foto OLE-KRISTIAN S. LOSVIK

Fakta om Isbading

- Isbading gjør at blodet trekker seg fra huden raskt og lagrer seg primært i armene. Blodet strømmer tilbake til huden når man kommer seg opp av vannet, noe som gir en intens følelse av varme.

- Mange hevder at isbading er bra for helsa. Av fordelene nevnes stimulerering av produksjonen av hvite blodlegemer (som bekjemper virus) og fremming av mannens potens og kvinnens fruktbarhet. Likevel, det er ikke vitenskapelig bevist at isbading er sunt for kroppen. Endorfinene og adrenalinkicket som et isbad kan utløse er psykologisk betinget.

- Ifølge en artikkel i forskning.no er det blodtrykket, og ikke hjertet, som kan være problemet hvis man hopper i havet på vinterstid med svak helse. Blodårene trekker seg sammen når kroppen kommer i det kalde vannet, øker motstanden og gjør det tyngre for hjertet å pumpe. Nerveimpulsene, som kan svekkes av aldring, diabetes eller nervesykdommer, sørger for at blodårene i musklene åpnes igjen og øker hjertetakten når hjerterefrekvensen reduseres noen sekunder.

Kilder: www.forskning.no og Bergens Tidende.

For å komma i kontakt med studentbadklubben, kan du ta skriva ein e-post til cazu@start.no

at dette gjeld mest for dei av oss som er så heldige å ha nokre kilo fett på kroppen, tynne kroppar skjelv kanskje meir enn dei sitrar etter den store kuldeopplevinga.

Nytrekt kaffi og varme baguettar

Etter badinga ber det opp igjen til kollektivet. Der kjem me inn i ei varm stove med dekka bord, og ikkje lenge etter er kaffien på kok. Av og til kjenner ein på at kvardagen er vel så bra som festen, og slik er det då Clemet kjem berande på ei kanne nytrekt kaffi samtidig som Joep set ei korg med varme baguettar på bordet. Måltidet gjer ekstra godt etter vårt forfriskande bad, og stova fylles etterkvart av prat om det som studentar bruker tida si på: eksamen, gårldagens festar, morgondagens visjonar og alle dei underlege folka på Universitetet. Njål minner meg på at eg må få med at badegruppa vår er open for nye medlemmer, mange fleire studentar burde driva med vinterbading. Eg tenkjer at han rett, det er for dumt at desse sundags føremiddagane er forunt så få av oss.

Rangering av vinterbading som helsebringende aktivitet

Kor morsomt?

Vinterbading er utvilsomt morsomt, men det er intet forum for gapskratt.

Kor slitsomt?

Ikkje spesielt fysisk slitande, sjølv om pulsen er ganske høg når ein kjem på land.

Kor sosialt?

Vinterbading er undervurdert som sosial møtestad. Ein deler eit lite prosjekt med dei ein badar med, alle skal saman overvinna frykten for det kalde vatnet. I kombinasjon med brunchen gjer dette badinga til eit sosialt høgdepunkt kvar veke.

Kor høge krav til trendy/dyrt utstyr?

Njål stilte i ein utvaska og gjennomslittig boxershorts. Det seier alt om utstyrskravet.

Kor mykje fysisk kontakt (bra for sjekking)?

Sjølv om det var ein rein gutegjeng som bada denne sundagen, plar det vanlegvis vera fleire jenter med i laget. Joep måtte ved eit høve trø til og gni varme i eit par forfrosne jentehender, men ellers har det vore dårleg med fysisk kontakt. Det er likevel ingen løyndom at det har forekomme openlys flørting på badesundagane.

Kven organiserer vinterbading?

Den mest kjente vinterbadklubben i Tromsø heiter Ishud, og dei badar klokka 17 i Telegrafbukta kvar fredag. Møt opp fem minutt før for oppvarming. Kontaktadresse: ishud@frisurf.no

Vakkert med vinyl

Det klirrer i mynt og plinger i kassaapparat, folket roper på flere varer og det går varmgang i mangt et visakort. Det er som musikk i ørene for enhver kremmer i disse tider.

Denne melodien har de venta på å få høre siden i fjor på samme tid. Men det er ikke den slags musikk jeg gleder meg til. Som alle kvinner med sans for kvalitet, gleder jeg meg til de små, harde pakkene under treet. Og her tenkes det ikke i flest mulig karat.

Til tross for hva din mor måtte ha lært deg, så er det størrelsen som teller. Her er det bare to som gjelder, CD eller LP plater, 14x12,5 eller 31x31,5 centimeter. Sølvguttene tyter ut av radioen, kjøpesentersenter over det ganske land fyller ørene våre med "Jeg er så glad hver julekveld". Mens entusiastiske familiemedlemmer finner fram *Absolute Christmas* er det godt å trekke seg unna alt aloe og nyte julegaver fra foregående år.

Følelsen av å pakke opp en splitter ny vinyl, er nok noe av det mest religiøse jeg opplever i løpet av høytiden. Å pakke opp en uskyldren, melkehvit vinyl med tittelen *By the grace of god*, kvalifiserer som julesymbolikk god nok for meg. Også den påfølgende seremonien med fjerning av plast, støvtørking av spiller og sjekking av stift er like viktig. Du kan si hva du vil om temaet, men om du noen gang har fått ønskeplata presentert på vinyl vil det ikke være tvil om at musikk hjemme er best på vinyl. Objektiviteten har nok forduftet, om det er nostalgien eller lyd kvaliteten som gjør susen, får forbli usagt. Men opplevelsen av musikken, og få høre herlig vokal, blodtøffe riff, melodiose melodier og beinhard bass, komme svevende ut av LP'n er FANTASTISK!

CD' n skal ei heller glemmes. Du har et utall å velge i, artister, grupper og titler. Musikk i et mer handy format, kan bli med på fest og i bilen. Plata kan puttes rett i PC' n din, slik at trøtt skolearbeid i det minste kan bli akkompagnert av selvvalgt plate. Det finnes så klart unntak, men de kommer i stort opplag og kan kjøpes i butikker fra Lindesnes til Nordkapp. Vinylen appellerer til din indre samlenerd, følelsen av å eie noe som ikke absolutt alle har. Fint cover, kanskje farga vinyl, plakater og klistremerke inni. My precious...

Men sjansen for å finne slike herligheter under julebuska i år er ikke stor. Å sende mormor ut med ønskelista er ikke et alternativ. Damer på 83 år er ikke like trygge på Internett som de er på Platebaren Feedback. Med kjedebutikkens inntog har noe fint å vakkert forduftet. Følelsen av å få være barn i godisbutikk er, foreløpig borte. Ønskelista mi blir nok noe kortere i år, å jakta på nye godbiter må flyttes til nettet eller utenombys reiser. Men alternativet er utenkelig, å ikke kjøpe LP plater er ikke et alternativ.

THERESE- MERETE LINDSETH

ZOOM IN

Det er første gang at et band fra Nord-Norge har blitt funnet verdig til å vinne Zoom. Tidligere har band fra Bodø og Tromsø blitt oversett uansett kvalitet på banda sørfra. Det ble det slutt på nå.

Tekst og foto GLENN FAGERVIK

Gitarknusing

– Før vi dro til Trondheim fikk vi beskjed om å bare ha det artig og kose oss der nede. Å vinne kom vi ikke til å gjøre. Det måtte vi ikke satse på eller tenke på i det hele tatt. Men vi tenkte noe annet selv da, men det orket vi ikke å si høyt, forteller vokalist og frontfigur Tor Thomassen.

– Dere hadde ambisjonene i orden?

– Selvfølgelig. Det var jo bra band der nede og det hadde vi jo forventet, men etter vår smak hadde vi gode sjanser, sier Thomassen.

– Det var nok en av de bedre jobbene våre. Det satt bra, sier trommeslager Eigil Moe Johansen.

– Vi hadde skikkelig killing feeling, gitarknusing på slutten. Det tok helt av. Vi kom hjem med en gitar mindre, sier Tor.

Gitarist Tom Hansens knuste gitar blir nå hengt opp på konsertstedet Blæst i Trondheim.

– Det roligste bandet var mer hardtslående enn et syvmanns hardcore-orkester, sier Tor og ler.

Startet fra scratch

Vishnu så dagens lys i august 2002. Da hadde Tom og Tor begynt å lage låter, mens Eigil skiftet fra bass til trommer og bassist Olav Solvang, som nettopp hadde begynt å spille bass, ble med.

– Vi begynte veldig fra scratch. Det første året brukte vi bare til å øve og hadde noen privatkonserter for vennene våre på øvingslokalet. De sa det var bra, men vi har opptak så vi vet hvordan det hørtes ut. Det har gått fremover. Vi har øvd veldig mye, vi har ikke gjort annet i perioder, fortsetter Tor.

Sinte amerikanere

Hermano
Dare I Say...
Suburban Records

plate Hver gang et tidligere medlem av det legendariske bandet Kyuss kommer med ny plate er det julekveld i stua for enkelte av oss. Men det er ikke alltid forventningene innfrir.

HHJERTEKNUSERE: Vishnu skal på norgesturne og vinne folkets hjerter.

– Innimellom har vi øvd fire - fem ganger i uka. spesielt når vi øver frem mot noe, sier Eigil.

– I begynnelsen var det begeistringen med å lære seg å spille. Oj, nå har vi klart å lage en låt, og så en måned senere har vi klart å lage en bra låt. Det skjer mye i begynnelsen. Stegene er større da. Nå er ikke fremgangen like stor, det er litt mindre nyanser, sier Tor og Eigil ligger til at de langt fra er ferdig utlært.

Tatoveringer og eplemost

Vishnu skal ut på norgesturne og en englandstur med det kristne straightedgehardcore/thrashbandet Purified in Blood fra Stavanger og hardcorebandet Rumble in Rhodos fra Follo i Akershus. De skiller seg klart ut fra de to andre stilmessig sett, men Vishnu ser ikke på det som noe problem.

– De er jo veldig gode musikere, sier Eigil.

– Det blir sikkert artig. Det kan jo bli noen religionsdiskusjoner. Purified in Blood var fulle av tatoveringer og drakk eplemost, sier Tor. Og Eigil skyter inn at Rumble in Rhodos virker glad i å drikke.

– Det blir nok noen halvlitere, men vi skal nok holde oss på en rolig linje, sier Tor.

De har lært av andre bands utskeielser og har bestemt seg for å ikke ta rock'n'roll-livet helt ut. Det er ikke så lett å gi jernet kvelden etter man har vært på fylla.

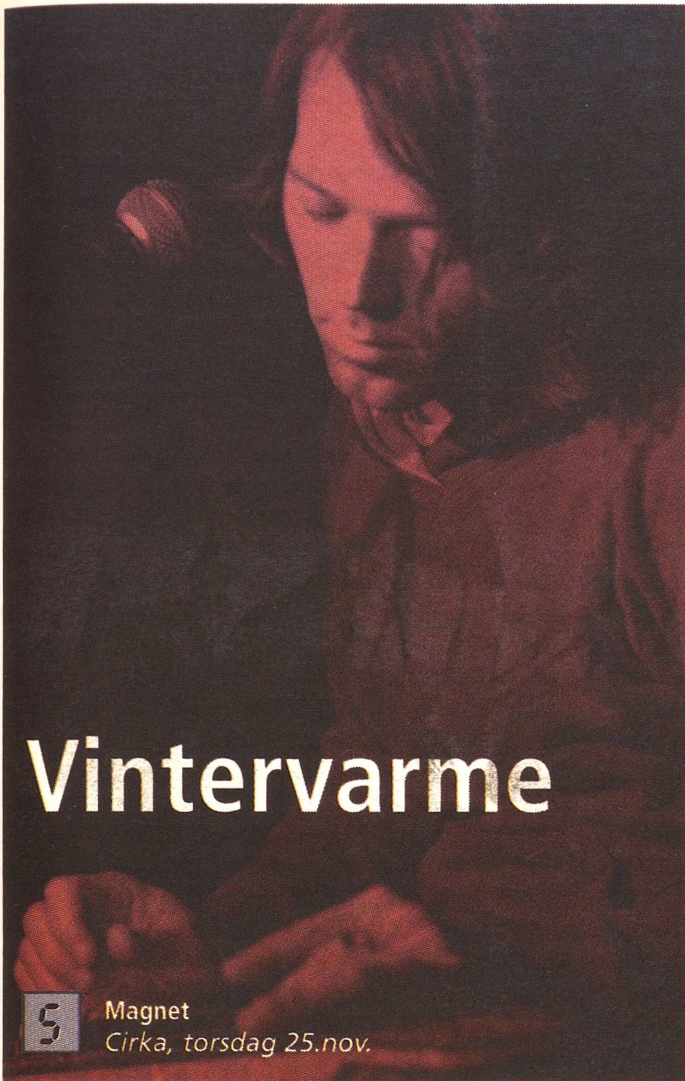
De går i studio i desember og regner med å ha en EP klar når turneen går i gang i februar.

– Det blir nok litt opp og ned publikumsmessig sett, men uansett skal vi legge igjen merker etter oss hver eneste plass vi er slik at vi ikke lenge etter kan gjøre en ny turne og ha et navn. Vi skal knytte kontakter der vi spiller og oppføre oss fint, sier Tor.

Denne gang er det vokalist John Garcia som gir ut sitt andre album med California-bandet Hermano, og hvilken fest av en plate det har blitt. Forgjengeren var i korteste laget, men likevel god. Så med nærmere tre kvarter med hard rock'n'roll og tung blues innfrir bandet de høye forventningene jeg har bygd opp. Hovedhjernen og gitarist i bandet Dandy Brown (Orquesta del Desierto) og gitarist David Angstrom har skrevet noen glimrende låter og Garcia har tatt seg av tekstene og melodilinjene. Det er svært melodios, men samtidig aggressivt, det er noen

sinte amerikanere vi har med å gjøre. Personlig liker jeg det best på det litt seigere og mer neddempete planet som det er en del av, og her gjør Garcia sine beste vokalprestasjoner noensinne. Plata er spilt inn i Palm Springs og det er mye ørken her uten at det på noen måte kan betegnes som rendyrket stonerrock. Til det er variasjonsbredden i låtene for stor, heldigvis. Kjøpeplikt!

GLENN FAGERVIK

Vintervarme

5

Magnet
Cirka, torsdag 25. nov.

CIRKA: En mislykket landing i Alta førte til stuntkonsert i Tromsø med Magnet.

konsert Etter å ha vært ute i hard vær på en vilter Kilpistur fikk jeg telefon fra Tromsø. Stuntkonsert på Cirka kl ni i kveld. Hæ, tenkte jeg.. hvorfor har jeg ikke hørt om den før? Vel, den hadde ikke vært så fryktelig planlagt. Magnet og Kaptein Kaliber måtte snu fra en mislykket landing i Alta, og vips.. fire timer senere var det konsert på Cirka. Magnet møtte litt trøtt, men klar, etter en lang dags ferd.

Han tryllet frem de mest behagelige toner, ved hjelp av el-gitar, steel-gitar og endel elektronika. Sjelden har jeg vært med på en mer vakker oppbygning av låter. Magnets bruk av steel-gitaren og sampling, skapte elektronikaaktige melodier, med varm og vakker stemmebruk på toppen. Selvfølgelig savnet jeg et helt band, men steel-gitaren gjorde jobben. Magnet skapte til tider en magisk stemning som han selv brøt av med å tulle med publikum.

Vi tromsøfolk setter pris på god musikk, og torsdag var ikke et unntak, på fire timers varsel var 60 mennesker ankommet Cirka. En hyggelig aften som sikkert hadde blitt nytt av flere om alle hadde fått beskjed.

PS. Undertegnede har hørt gjennom Magnets jule-EP, og den anbefales alle som er lei Jenny Jensen og Dolly Parton.

Tekst og foto ERIK KASPARTU

musikkspørsmålet

Ole Kopreitan og Mordechai Varunnu liker denne utgivelsen. Du også. Hvilken plate og hvilket band?

Send svar, navn og adresse via SMS til 41 12 66 88 og vinneren får en forundringspakke i posten. Riktig svar i forrige utgave: "Julekveldsviser, Winta vs. Arredondo, Maria".

ansatte snurrer skiver

Utopia ba Malcolm Jobling, professor ved NFH, å liste opp de ti beste låtene i platesamlinga si.

– Her har vi en fordreid variant av *Desert Island Discs*, BBC radio-programmet hvor gjestene velger platene de ønsker å høre på en øde øy i tropehavet. Men dette er Tromsøya og på en kald og mørk vinterkveld; jeg er utfordret, og jeg ser nøye gjennom platesamlingen. Hva skal en sjel skapt av gjerrige skotske og skarpe Yorkshire gener ta med? Symfonier og konserter, for å få lengst mulig spilletid? Nei, alt for lettvent; innspillinger med Richter, du Pre, Gilels, Ricci og Rostropovich må vike. Og til slutt velger jeg likestilling som utvei; fem kvinner og fem menn i alfabetisk, dog uprioritert, rekkefølge.

1. Joan Armatrading – Save me
– En kvinne med både sjel og tæl.
2. Joan Baez – Forever young
– Evig optimisk, jeg; en fabelaktig fortolkning av en Dylan låt.
3. Jussi Björling (og Robert Merrill) – Au fond du temple saint
– En uforglemmelig stemme.
4. Miles Davis – Love for sale
– Man with the golden horn.
5. Sandy Denny (og Fairport Convention) – Who knows where the time goes?
– Tidløs og lekkert.
6. Bob Dylan – With God on our side
– Dagsaktuell låt fra en mester.
7. Kathleen Ferrier – What is life?
– Damens stemme får man til å skjelve.
8. Billie Holiday – Don't explain
– Følelsene stiger til uante høyder.
9. Robert Johnson – Rambling on my mind
– King of the Delta blues.
10. John Lennon – Imagine
– En klassiker.

– Men hvor er Marilyn Horne og Jose Carreras, Joan Sutherland og Mario del Monaco, Nina Simone og Oscar Peterson, Joni Mitchell og Leonard Cohen, 'Duke' Ellington, Gerry Mulligan, Arthur Lee og alle de andre; de er kanskje med neste gang.

plater 1 2 3 4 5 6

Uten ryggrad

Destiny's Child
Destiny Fulfilled
Columbia

2

Plate Er det flere enn meg som er drittlei amerikanske syngedamer som gnutker mikrofonen mellom beina og

synger: "Baby, I'll do anything for you"? Jeg vet at de tjener penger på makkverket, men likevel. Det finnes sikkert en håndfull masturberende smågutter på hybler rundt omkring, som i tillegg til å se på lettkledd bilder av Beyonce&co, faktisk synes at musikken er bra. Men la oss slå det fast, en gang for alle: DET ER DEN IKKE!

Vi kan starte med det positive: "Lose My Breath" er en fengende sak, som de fleste har fått med seg fra radioen de siste ukene. "Soldier" er også en hurtig låt som nok har potensiale til å bli spilt hyppig på eteren. Men hva hører man fra spor nr 3? "Cater 2 U" skal visstnok være en kjærlighetserklæring, men skisserer et latterlig 50-talls-kjønnsrollemønster, som får enhver oppegående dame av 2004 til å lure på hva de egentlig har i drikkevannet til småpigerne over dammen. Hva er det med disse amerikanske damene som gjør at de tror de må oppvarte mennene sine som om de var bleiebarn? sEier de ikke ryggrad?! Foruten de to første sporene på plata, er resten av sangene bemerkelsesverdig like. Og nokså kjedelige. Om CD-spilleren låser seg på repeat på en av dem, vil man ikke legge merke til det den første timen i hvertfall. Og da har man uansett sovnet.

LENE HEITMANN RASCH

Lukter suksess

U2
How To Dismantle An Atomic Bomb
Universal

5

Plate Dette er en plate som vokser jo mer en hører på den, den blir faktisk bare bedre og bedre. Gi den

tid til å vokse i deg. Musikken er råere, den er kjemisk fri for ironi, og som mange liker å si – U2 har ikke hørt så U2 ut siden The Joshua Tree utgivelsen i 1987. Dette er U2 som rockere- uten at Bonos stemme av den grunn høres så pubertal ut som den gang. Edge derimot, høres fortsatt kastret ut. På den koselige måten.

Tekstene er kanskje ikke så overraskende, dog mer personlige denne gangen, men dette forsvinner i musikken som har fått en voldsom styrke og kraft siden sist. Vertigo er første sang ut – og her blir standarden for resten av albumet satt. Og de leverer gjennom hele plata. Love and Peace or Else er en energisk kryssning av John og Yokos Give Peace a Chance med en Until the End of The World-trøkk som får selv den minste tå på rockefoten til å kribble i spenning! Plata inneholder også mer rolige, sårbare sanger som Sometimes You Can't Make It On Your Own. Og småsexy sanger som All Because Of You, City of Blinding Lights og One Step Closer er med på å skape sjelfull variasjon.

How To Dismantle An Atomic Bomb er U2 som U2. Og bare U2, uten fjas og glitter og snurrende sitroner. Achtung Beibi!- denne lukter som spedbarnshoder, dette lukter suksess.

SIW HILDEBRAND

The Greatest Jam

Pearljam
Rearview Mirror
Sony

5

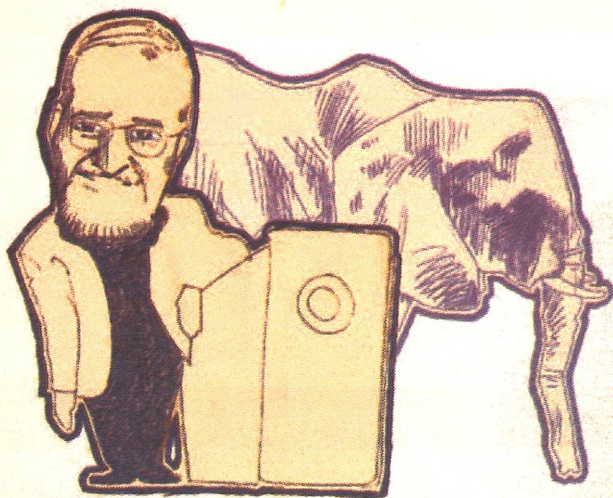

Plate Så har det skjedd igjen. Det er alltid like spennende når medlemmer av musikkhistoriens

viktigste rollefigurer skal slippe plate. Og ikke nok med det: "Best of plate"! Altfor sjeldent tilfredsstilles jeg i slike sammenhenger. Denne gangen gikk det bra. Pearljam har tittet litt i speilet og dermed gravert inn 33 av deres "beste spor", fordelt på to plater, under tittelen Rearviewmirror.

Og denne samleplata fremtrer slik produkter av den type skal gjøre. Den er tidsmaskinen alle pearljamfans har lengtet etter, og den fungerer som en fullverdig inngangsportal til varmen musikken deres kaster av seg, og gir den uerfarne pearljammer "blod på tann". Plata er, med andre ord, ikke noen typisk kommersiell utgivelse, men på en annen side ville det vanskelig latt seg gjøre, med tanke på materialet de hadde i hende for oppgaven. Men de har likevel greid å skive inn litt plass til de låtene som nødvendigvis måtte finne veien til denne låtkolleksjonen. Deriblant "Black", "Once" og "Jeremy". Så Pearljam kan hvile velfortjent ved foten av juletreet i år, og godt kjøp!

JOURNALIST FRITHJOF EIDE
FJELDTAD

He calls it the white elephant in the Kenyan desert. Apparently the Norwegians didn't do their research before they ventured into Kenya with their project of building a plant processing fish by the Turkana lake. The fact that the water level rises for 11 years before it sinks again for 11 years, had completely escaped their attention. So after a few years the plant was 2 km away from the shore, making it not exactly a productive business.

– This I'll remember, for sure! I think to myself, drawing an elephant in my lecture notes.

While the first case studies are detailed, the last NORAD projects are rushed through; a two-hour lecture on fifty years is simply not enough. The important points are not rushed through, however.

Hersoug's lecture is easy to follow. It's the kind of lecture that is so well prepared, that it appears to be given on impulse. But personal anecdotes and careful analyses of the politics behind the projects, bear evidence of otherwise. He also makes an effort to engage his students, even if he doesn't always get a response.

When the lecture finishes five minutes after scheduled, I leave NFH with a head full of fads, fashion and fish. And of course, one big, white elephant.

Student og vil anmelde forelesningen din? Foreleser og vil invitere Utopia til å anmelde din forelesning? Send en mail til kultur@utopia.no eller ring oss på 776 45 90 00.

On fish and white elephants

lecture – We will look at the Fisheries development assistance projects from a restaurant point-of-view, Professor Bjørn Hersoug announces an afternoon in November while he starts up his power-point presentation. The subject is Fisheries and Aquaculture Management (SVF 3505), the topic is fads and fashions in NORAD's (Norwegian Agency for Development Cooperation) fisheries projects between 1952 and 2002, and the place is, of course, NFH.

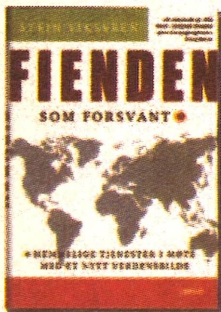
From the second he walked in, Hersoug has the attention of the around 20 students, most of them

international but some are Norwegian, who are sitting in the room covered by children's drawings of fish and boats ("Spis fisk så blir du frisk"). I'm the alien from another faculty who has been invited to review the lecture and have taken a seat at the very back of the room.

He gives the case studies: from India, Ghana and Tanzania to Sri Lanka, Mosambique, Nicaragua and South Africa. He gives the facts, the figures, the sunshine stories and....

– The next is a horror story: Kenya, Hersoug says and the students wait in anticipation.

Både rar og kjedelig

Stein Viksveen
Fienden som forsvant
Tiden Norsk Forlag, 2004

bok Dette skjedde i forrige episode: Stein Viksveen ble i 2001 vurdert tiltalt for å ha spionert for Øst-Tyskland fra 60- til 80-tallet, men saken ble henlagt seinere på året. Som oppfølger skriver Stein den indignerte boka "Kodenavn Lanze – en tenkt spion", så han får tatt litt igjen, og han ønsker også erstatning fra staten. Det høres vel ut som

en moderne lykkelig slutt, der Stein rir litt såret, men med rett rygg og penger fra staten inn i solnedgangen? Nei, ikke denne helten, for Stein gir seg ikke med det: Nå gir han ut nok en bok om etterretning, og om han altså ikke har gjort det før, virker det i hvert fall som om han nå satses på å livnære seg av de hemmelige tjenester. Resultatet? Det er vel omtrent som en kan vente seg: Ville du ha stolt på en nyomvendt alkoholiker som anmelder juleakevittene i avisa og slakter samtlige? Og det er dette kunstige utgangspunktet som gjør denne boka så merkelig. For det er tydelig at Viksveen ønsker å gi en nøytral og uhildet gjennomgang av de moderne hemmelige tjenestene, men samtidig så kommer en ikke forbi at det er få som er mer

uhildet enn han til å skrive denne boka. Det kommer dessverre også fram i boka, og for Stein er glasset alltid halvtomt: Han finner hele tiden at makt kan bli misbrukt, at ny teknologi også fører til mer mulig misbruk osv.

OK, så har forfatteren sitt eget standpunkt, det er jo lov, men også her kommer han til kort; Viksveen klarer aldri å overbevise om at de hemmelige tjenestene virkelig er så ute av kontroll som han selv mener. Boka ender derfor som en ganske kjedelige opprømsing av fakta som ueverlig ender med en pessimistisk konklusjon. Bruk pengene dine heller på noe annet, så får vi håpe Viksveen klarer å komme seg videre til andre emner.

NIELS PETER JOHANSEN

Språklig krydder

Tiden er et skip som ikke kaster anker
Harald Gaski (red.)
CálliidLágádus, 2004

bok Harald Gaski skriver i innledningen at det har vært en sann fornøyelse å lage denne boka! Og det var jaggu en sann fornøyelse å lese den og. 150 små sider

med samiske ordtak, oversettelse og eventuelt tilsvarende norske ordtak. På samisk heter det bedre å være på reise enn å holde seg i ro. Mens vi på norsk sier borte bra men hjemme best. Bare med å se på disse kan du se forskjellen mellom kulturene, nomadisk vs. bofast.

Man får presentert mange godbiter og latteren sitter løst. Forklaringene er gode og gjennom disse får man en liten titt inn i kulturen. Hvem fristes ikke av å kommentere en morgenfugl med at du er oppe før grisen har fjertet. Mange av ordtakene er nok ekstra fengende

på sitt originalspråk, da mange er krydret med ordspill og erotisk undertoner. En skal ikke slikke før det drypper, betyr i grunn Sni mens jernet er varmt. I oversatt form har de ikke verken mista poeng eller sjarm. Denne boka kom først ut på samisk, om du skulle beherske begge språk, finnes henvisning nederst på siden til den originale, samiske utgivelsen utgaven. Dette er definitivt julegaven for de utvalgte. Boka er en herlig kuriositet for de som er glad i bøker og lek med ord.

THERESE- MERETE LINDSETH

Hvorfor betale skjorta når skjulte skatter finnes i bokhyllene på UB? Utopia ber de ansatte finne godbitene.

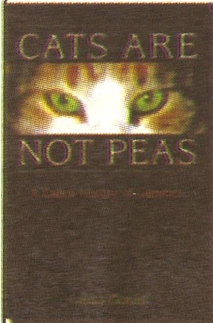
Skattejakt

ANBEFALER: Universitetsbibliotekar Anne Cecilie Nyheim.

– Jeg leste serien om bibliotekarene i universet om og om igjen som barn. Det må ha vært denne serien som ledet meg på vei hit jeg nå sitter og skriver! Jeg slukte alt av science fiction (SF) helt siden jeg lærte å stave "romskip". Og det må jo være drømmejobben: å reise mellom stjernene, ha all viten i universet, oppleve spennende eventyr, løse verdensproblemer på daglig basis og ha en flaggerkatt som venn.

Oppstilling: HS 839.6 Bin

2. *Cats are not Peas* av Laura Gould, Copernicus, 1996.

Katter er ikke det samme som erter, nei. Genetikklære for katteelskere. Gould skaffet seg katt, en pen trefarget mons, og fikk høre at "sånne katter finnes ikke". Da lærte hun seg genetikkk for å finne ut hva de mente. Og så skrev hun en bok om det.

Resultatet er en fin innføring i et komplisert emne. Og tittelen er selvfølgelig fra Gregor Mendels arvelighetsforsøk på erterplanter midt på 1800-tallet.

Oppstilling: RMH 575 Gou

3. *The Elegant Universe* av Brian Greene, Norton, 1999.

Mer popularisering av vanskelig fagstoff. Denne gangen om livet, universet og alt sammen. Nei, ikke Hitchhiker's Guide, men søket etter den store Teorien som skal forene alle fysikkteorier og kan forklare alt. For å sette det veldig på spissen, universet består av submikroskopiske, 11-dimensjonelle gummistriker, og det er derfor verden er så merkelig. Universene er svevende membraner, de kolliderer og danner nye univers. En artig bok for oss som liker å vri hodet rundt nye ideer. Fysikkteorier har alltid vært med i SF, og mye av moroa er å kunne se at "åja, det er der Moorcock fikk ideen til multiverset sitt," og "så det er sann warp drive virker!".

Oppstilling: RMHnor 524.8 Gre

4. *Følge en drøm* av Øyvind Myhre, Aventura, 1984.

Til slutt enda en barndomsklassiker!

Dette er en motorsykelodyssey gjennom et multivers hvor Orden og Kaos kjemper om overtaket, uten orden ingen stabilitet, men uten kaos ingen endring

Det går bokstavelig talt til helvete, men våre helter ville ikke være Helter om de ikke redder damen i nød, ødelegger fiendens planer, klapper katten og fører en proper rockefot underveis!

Oppstilling: HS mag2 34424

– Og nå utfordrer jeg Karl-Heinz Valtl på IBG-biblioteket.

Som stein i plomme

Suksessforestillingen fra 2002 er tilbake, og fikk du den ikke med deg da, burde du absolutt ta turen innom Kulturhuset for å få med deg Hålogaland Teaters *Stein i lomma*.

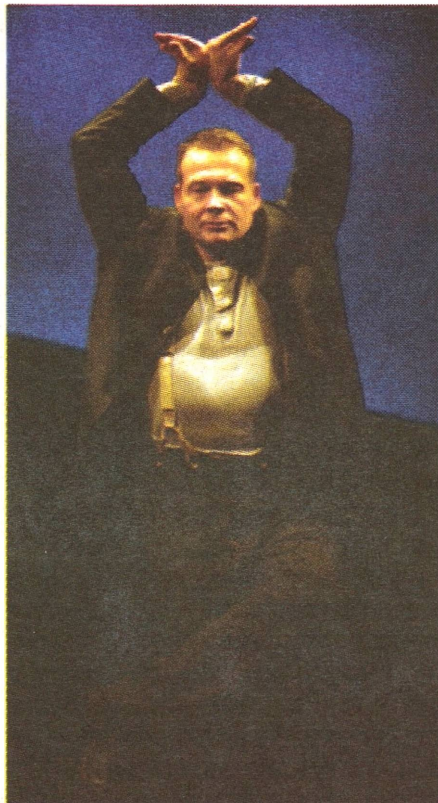
SIW HILDEBRAND

Stykket er opprinnelig skrevet av Marie Jones, og er oversatt til nordnorsk av Ragnar Olsen. Handlingen finner sted på et lite nordnorsk fiskevær som skal bli settingen for en ny, stor spillefilm. De lokale skal være statister, og fiskeværet blir åsted for kulturkræs mellom den mer jordnære lokalbefolkningen, og det svermende og småjappete filmmannskapet. Stykket handler også om identitet, hvordan det er å bli tildelt en identitet av utenforstående, for de lokale kjenner seg ikke helt igjen

i deres roller som tilsynelatende skal være dem selv. Historien begynner ganske lystig, men etter hvert som den spilles, avsløres sakte personlige mørke dyp. Hva skjer med drømmene når en plutselig beveger seg blant stjernene?

Herlig schizofrent

Stykkets 18 roller blir mesterlig håndtert av Ketil Høegh og Kristian Fr. Figenschow jr. Uten videre kostyme eller rekvisitter klarer de å skape en herlig schizofren dialog. Ved hjelp av kroppsspråk og dialekt skaper de to et stort personregister. Spesielt imponerer Høegh i sine mange roller, som strekker seg fra den flåsete filmdivaen Karoline Krogh til mucho macho sikkerhetsvakt Jørgen, og ikke minst som statist Charles. Her flyr både kjønn og alder på tvers av scenen. Figenschow forandrer glimt i øye fra barnslig sjarm til gammel tvil, fra lille Per til gamle Markus – eneste gjenlevende statist fra *Ni Liv*. Ved hjelp

STEIN I LOMMA: Stykket går t.o.m. lørdag 4. desember på Kulturhuset.

av enkle effekter som lys og kniks i hofta, skaper de kontraster som gir stykket en variert driv, de snubler aldri i rolleovergangene.

Sorte hull

Når lokalbefolkningen plutselig befinner seg i sentrum av stjernehimmelen, begynner mange lys og tennes i håp om å bli oppdaget. Men filmmannskapet avfeier dem hånlige og i et tilfelle svært så brutalt, noe som leder en av de unge lokale statistene til å fylle lommene med stein og legge seg på havets bunn. Det er som de selv sier – en film kan aldri ha en ulykkelig slutt, det er det en har teater til.

Stykket spør om når alt kommer til alt, er det bedre med ti knuste drømmer på taket enn stein i lomma? Hvordan gå videre når en ikke har noen vei å gå?

Svaret er enkelt – en kan enten skrive eller putte *Stein i lomma*.

ISU

Christmas in the dark?

Commentary

The word "Christmas" means different things to different people depending on their culture, language, ethnicity, race. But have we ever asked ourselves this question; with the diversified and multiethnic world we all live in, does the spirit of Christmas, and thus the reason behind the holiday, remain the same in the whole wide world?

Perhaps, a brief history of Christmas will give us an insight into what I am talking about. The birth of Jesus was first attributed to the date 25th of December in the 4th century, according to the Roman calendar. Early celebrations of Christmas probably derive from Roman and European festivals marking the end of harvest or perhaps the beginning of winter solstice. Some of these customs have endured over time, customs like decorating homes with greenery, exchanging gifts, singing carols and eating special foods. The holiday developed further with the legend of St Nicholas, a bishop who lived in the Asia minor in the 4th century.

St Nicholas took on different personas in different countries around the world; The Netherlands have Sinter Klaas, Father Christmas gave gifts in Great Britain, Pere Noel does the same in France, and in Germany St Nicholas had many names including Klaasbuur and Burklaas. The Dutch settlers' Sinter Klaas evolved over time to be known as what we today call Santa Claus. However, Santa Claus was generally depicted as an elf until in 1931 when Coca Cola ads portrayed him in human size. Similarly, Rudolph did not become Santa's 9th Reindeer until 1939 when an advertising writer for a superstore in Montgomery ward

in the USA created him.

But let us return home to Tromsø to the international students who are first timers in celebrating Christmas during the dark period. Knowing that it must be strange for people used to a tropical climate, spending Christmas here, the counselling unit of the University of Tromsø has tried to give advice and make suggestions to international students as to how they can cope with the dark period during the Christmas holiday, something we, the international students, think has been very helpful information. But the question I believe we should ask ourselves is: Have the traditions of Christmas endured from the 4th century to this date?

If Santa Claus, with his many names, still exists despite the quest of changing his size; If Rudolph the reindeer has, since 1939, accompanied Santa in all the long and stressful trips around the world, then why do we think the dark period and the weather should deter us from celebrating the spirit of Christmas? That would not be fair to history because history will hold us responsible for distorting the spirit of Christmas in this small part of the world. The birth of Jesus Christ is more important than the feelings we get when we feel depressed about the weather and the climate. In Nigeria, for example, the Christmas holiday is a period of showing care and concern to all and sundry; a period when families take the time out to express love to all their neighbours by way of giving gifts, sharing food and reaching out to the underprivileged, making them understand that someone still cares about them despite their travails. This feat is not peculiar to Nigeria alone, but to other parts of tropical

Africa

So, let's get up and get going and try as much as possible to celebrate the spirit of Christmas not only for ourselves, but for the reason that this

festival has endured so much in the course of time and we cannot afford to let it down. Mørketid – here we come!

STEVE OLAKUNLE

TIMEPLAN SOM GJELDER FRA 11. OKTOBER - 5. DESEMBER 2004

AEROBIC

Tid	10-22 Mandag	7-22 Tirsdag	10-22 Onsdag	8-22 Torsdag	10-20 Fredag	12-18 Søndag
14.00						Power yoga Maria/Lena (1,5 t)
14.15		Step/styrke Sigrid (1t 15 min)				
16.00	Step/ Styrke Anne Mari	Aerobox Tina	Aerobic/styrke Veronika	Power yoga Lena (1,5 t)	Aerobox Sigrid	Kondisstep AK/AL
17.00	Danceaerobic Ann Kristin	Mage/rygg Full kraft! Mari (1t 15 min)	Step 2 AK/S	Kraft kombi Ann Lisbeth (1,5 t)	Pump Yonas	
17.30			Kondisjon Lene			
18.00	Pump Lena					
19.00	Power yoga Maria (1t 15 min)					

Instruktør Mage/Rygg: Tina
AK: Ann Kristin S: Sigrid AL: Ann Lisbeth

SPINNING

Tid	10-22 Mandag	7-22 Tirsdag	10-22 Onsdag	8-22 Torsdag	10-20 Fredag	12-18 Søndag
07.10		Marraspinn Ann Eva ORS! Ny tid				
13.00			Spinning 2 Siren			
16.00	Spinning 2 Antigone	Spinning 1 Guro			Spinning 1 Bengt- Ove	Langspinn Guro / Siren
17.00	Spinning 1 Siren	Langspinn Bengt- Ove	Spinning 1 Trude	Spinning 2 Guro	Spinning 2 Bullering	
18.00	Spinning 2 Mari		Spinning 2 Mari			
19.00	Spinning 1 Siv	Spinning 2 Cecilie				
20.00						

NB! Påmeldingslistene til de ulike timene legges ut et kvarter før timen starter!